

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE FYSIEKE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 8 FEBRUARI 2022

Vergaderkamer 1

Voorzitter: mevr. Koene
Commissiegriffier: dhr. Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van den Bergh (PvdA)
Dhr. Chapel (CDA)
Dhr. Gündogdu (Beter Voor Dordt)
Dhr. Hartog (PVV)
Mevr. Jager (Fractie Jager)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Van der Meer (GroenLinks)
Dhr. Nederhof (Beter Voor Dordt)
Dhr. Van der Net (VVD)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Oostenrijk (CDA)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Struijk (CU/SGP)
Dhr. Tabak (D66)

Portefeuillehouders: wethouder M. Stam, wethouder R. van der Linden

Insprekers: dhr. Prins, dhr. Tiemersma, mevr. Pourfar, dhr. Steegh, dhr. Jongenelen.

Rekenkamercommissie: dhr. Oostlander, mevr. Sijbrandi

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Zo goedenavond, dames, we hebben inmiddels nog een dame erbij, mevrouw Jager, mevrouw Van den Bergh is er ook. Dus we zijn eigenlijk met te veel inmiddels. Goed. Dames en heren, welkom bij de vergadering van de commissie Fysieke Leefomgeving van dinsdag 8 februari 2022. Wie zijn er aanwezig? Ik ga links begingen met mijnheer Den Boer namens de griffie, mijnheer Van der Meer, mijnheer Nederhof, mevrouw Van den Bergh dus in de achterhoede, mevrouw Jager, de heer Chapel, de heer Kleinpaste, de heer Hartog, de heer Stolk, de heer Struik, de heer Oostenrijk, de heer Tabak, de heer Noldus, de heer Portier en de heer Gündogdu. En jullie zitten hier allemaal namens een partij, dat klopt.

Mevrouw Van den Bergh: Voorzitter, kan ik heel kort even iets melden? Dat ik ook ...

De voorzitter: Ik heb nog helemaal niet gezegd dat er mededelingen gedaan mochten worden, daar kom ik nu aan toe dus heeft er iemand een mededeling?

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter, ik moet er weer helemaal inkomen. Maar ik wou zeggen, ik ga straks ook weer naar Bestuur en Middelen en dan kom ik daarna weer terug.

De voorzitter: Nou, vind ik nou jammer maar goed, we doen het ermee. Even kijken, kan de agenda vastgesteld worden zoals die voorligt? Yes, oké.

De heer Noldus: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, volgens mij was het voorstel van de griffie om de vragen aan het college blokje naar het einde te verplaatsen. Dat zou ik dan voor de volledigheid dan nog even willen opmerken.

De voorzitter: O, oké, ja staat hier ook, dat wou ik nu net gaan voorlezen. Nee, dat is heel scherp, dat is heel scherp. Goed, vragen aan het college dus aan het eind van de vergadering, dat is dan dus ook bij iedereen akkoord. Want die zitten alle twee in een andere commissie. En de termijnagenda Fysiek ook aan het einde, maar dat hebben jullie dan ook al gelezen. Kijk, het is altijd net even testen natuurlijk. Is er verder nog iemand, behalve mevrouw Van den Bergh, die een mededeling heeft? Ook niks gezelligs? Nee, oké. Nou, jammer, jammer.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie van 25 januari 2022

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 2, vaststellen van de besluitenlijst van de adviescommissie van 25 januari 2022. Er zijn geen wijzigingsvoorstellen ingediend dus ik ga ervan uit dat jullie ermee kunnen instemmen. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Voorzitter, ik zie de besluitenlijst niet bij de stukken.

De voorzitter: Nou, mijnheer Van der Meer, u heeft al gelijk gescoord, hij staat er inderdaad niet het verslag, de besluitenlijst en die komt dus volgende week terug.

AGENDADEEL: NIEUWE BEHANDELVOORSTELLEN

5. Vaststellen Adviesrecht Omgevingswet – Raadsvoorstel

6. Vaststellen Verordening op de gemeentelijke adviescommissie Ruimtelijke Kwaliteit Dordrecht - Raadsvoorstel

De voorzitter: Gaan we naar, even kijken, de nieuwe behandelvoorstellen. En ik lees alleen de dingen voor die van tevoren zijn gemeld. Dus dat is bij mij geel gearceerd en dan begin ik bij punt 5, vaststellen adviesrecht Omgevingswet. Mevrouw Jager heeft daar een opmerking op. Gaat uw gang.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Wij zouden graag zien dat dit besproken wordt, dit punt, omdat we van mening zijn dat het nu al invullen van een scenario ietwat

voorbarig is omdat de wet weer is uitgesteld, de invoering van de wet, en dat we dus helemaal nog niet precies weten hoe dat eruit gaat zien. Er worden voorstellen gedaan door deskundigen om de wet afgeslankt, af te slanken en te herijken voordat die ingevoerd zou gaan worden. Vier scenario's en het hameren van voorstel 3, dat lijkt, dat gaat ons echt te ver. Want wij zouden bijvoorbeeld veel meer zien in scenario 4 dan in scenario 3 en misschien hebben daar andere mensen ook nog wel andere ideeën dus wij zijn van mening dat het in elk geval besproken moet worden.

De voorzitter: Kijk, daar was ik naar op zoek. Even richting de commissie want we hebben ook nog een punt 6 wat hier mee te maken heeft in mijn beleving. Daar heeft mijnheer Van der Meer wat op maar ik weet niet of u dat ook in dezelfde komedie ziet als ik dat zie maar zo ja, dan mag u nu spreken en anders dan ronden we eerst punt 5 af.

De heer Van der Meer: Ja, wat mij betreft kan eerst punt 5 afgehandeld worden want ik heb andere redenen om dit aan de orde stellen.

De voorzitter: Ja, dat snap ik maar goed.

Mevrouw Jager: Voorzitter?

De voorzitter: Oké, we gaan punt 5 doen. Wie biedt? Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Nee, ik wilde even zeggen, ik vergeet het te zeggen maar punt 6 geldt hetzelfde voor.

De voorzitter: Ja. Nou ja, goed, dat idee dat had ik dus ook, dat die in combinatie met elkaar gezien konden worden maar ...

De heer Van der Meer: Ja, voor...

De voorzitter: Ja, graag.

De heer Van der Meer: Nou ja, bij punt 6 gaat het over de adviescommissie ruimtelijke kwaliteit en we hebben in deze commissie en op andere plekken de afgelopen jaren veelvuldig over de commissie Welstands- en Monumentenzorg gesproken. En de politieke vraag die ik dus graag zou willen stellen en daarom zou ik het ook graag willen bespreken, is of in het licht van de nieuwe taak en de nieuwe uitdagingen die de Omgevingswet gaat stellen, het eigenlijk wel opportuun is om die commissie ongewijzigd, zowel qua samenstelling als qua taken, voort te zetten? Daar zou ik graag een discussie over willen.

De voorzitter: Oké, we hebben dus nu punt 5 met een politieke vraag, we hebben punt 6 met een politieke vraag. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik ben nog even op zoek, misschien kunnen de collega's daar ook iets over zeggen, over het moment waarop je dit dan goed zou kunnen gaan bespreken omdat er een aantal onzekerheden is die mevrouw Jager ook al nadrukkelijk

noemde. Ik heb zo iets van, dan kunnen we het beste beter even aanhouden en ergens na de verkiezingen een keer opnieuw agenderen om te kijken of er dan ook meer zekerheid is over de Omgevingswet als zodanig?

Mevrouw Jager: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Ik heb dat bekeken en naar mijn idee zou het een goed idee zijn om het over de verkiezingen heen te tillen en er sprake van dat die of in juli wordt ingevoerd of begin volgend jaar. En misschien is het dan een idee om dat eens in eind mei, begin juni of zo te bespreken, dan wel in november. En daar wilde ik nog iets bij zeggen, dat vergeet ik nu. Ik vergeet wat ik ... Ja, dus voorlopig aanhouden, o ja, en wat de nieuwe raad nog niet zou weten over de Omgevingswet en zou moeten weten om dit te kunnen beoordelen, kan je allicht in een thema-avond een keertje aandacht aan besteden, dan weet de nieuwe raad ook hoe het in elkaar steekt.

De voorzitter: Ja, dat is inderdaad wel wenselijk denk ik, dat ook de nieuwe raad op de hoogte is van wat het gaat inhouden. Er ligt dus een voorstel om dit te bespreken na de verkiezingen. Zijn er mensen die daarmee akkoord gaan? Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, een aantal van ons zal over zijn of haar graf heen regeren. Ik heb geen problemen met het over de verkiezingen tillen, het is alleen de vraag of je dan, of er dan aanleiding is om het te gaan bespreken? Aanhouden, dat vind ik prima maar dat betekent nog niet automatisch bespreken.

De voorzitter: Oké. Dus aanhouden.

Mevrouw Jager: Aanhouden.

De heer Van der Meer: Ja. Voorzitter, het lijkt me dat er ook na de verkiezingen commissies en vergaderingen ...

Mevrouw Jager: Ja, precies.

De heer Van der Meer: ... hun eigen agenda bepalen, dus in die zin daarmee eens. Maar ik heb wel een politieke vraag voorgesteld.

De voorzitter: Ja, die nemen we er gewoon bij mee. Is iedereen akkoord dat we dit aanhouden en te zijner tijd degene die er dan over gaan of ervan zijn, dat die het dan agenderen. De agendacommissie, jawel. Maar dat betekent wel dat er een goed gemotiveerde aanvraag moet liggen, mijnheer Noldus, dus daar kan u nu alvast mee beginnen. Goed.

7. Initiatiefvoorstel monumentenstatus voor het Dordtse Poldergebied

8. Begeleidend schrijven Beter Voor Dordt m.b.t. initiatiefvoorstel Dordtse poldergebied gemeentelijke monument

De voorzitter: Dan heb ik op punt 7, initiatiefvoorstel monumentenstatus voor het Dordtse poldergebied. En 8, begeleidend schrijven de BVD met betrekking tot initiatiefvoorstel Dordtse poldergebied. Ik heb van de VVD een behandelverzoek hierop gekregen. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. En het gaat eigenlijk over punt 7 en punt 8 tezamen wat ons betreft. Als voorstel om dit dan niet naar de raad te sturen maar eerst in de commissie te bespreken. Het voorliggende stuk is uit 2019, is in 2020, begin 2020 in de commissie besproken. Is door Beter Voor Dordt mee teruggenomen om onder andere samen met andere fracties te komen tot een beter passend voorstel wat wel aan de kaders voldoet en wat wel werkbaar is. In de memo die nu gestuurd is wordt gezegd dat er onderzocht is en dat de conclusie is dat het toch de beste garantie is. Nou, daar zouden wij dan graag wel over willen spreken in deze commissie. Met als vragen daarbij: welke argumenten liggen ten grondslag aan de conclusie van Beter Voor Dordt dat dit de beste garantie geeft en welke inhoudelijke juridische onderbouwing past daar dan bij? En is de commissie van mening dat het behouden van de polder gebaat is bij een voorstel dat door inhoudelijk en juridisch adviseurs eerder is ontraden? En als derde vraag vooralsnog: is de commissie van mening dat er met het ondertussen vaststellen van de omgevingsvisie een voorliggend voorstel als zodanig nog nodig is en het best passende middel is? Tot zover, voorzitter.

De heer Nederhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, want ik had ook aangegeven dat ik daar wat op zou zeggen. Voor ons is het eigenlijk wat er voorgesteld wordt, logische zaak. Dat het afgerond kan worden, dat het dus naar de raad kan en dat de partijen daar kunnen stemmen, dat is het voorstel, alleen stemmen. Om nou weer de hele discussie te gaan voeren, denken wij dat dat niet nodig is. Ik denk dat het voor Dordrecht is, een duidelijkheid geeft dat er dus in de raad een stem gebracht kan worden en dan wilden wij dat adviseren.

De voorzitter: Oké, dank u wel. We hebben dus twee voorstellen liggen, er ligt een voorstel van mijnheer Noldus om het te bespreken in de commissie, er ligt een voorstel van de heer Nederhof om het min of meer af te hameren, zeg maar erover te stemmen in de raad. Ik zie een heleboel handen, kijk, nou, dan begin ik tegenover en dan ga ik zo rond gezellig.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, ik vind de argumentatie van de VVD volstrekt legitiem en de vraag ook helder. Ik zou me graag aansluiten bij dat voorstel en het bespreken. En waarschijnlijk na de verkiezingen pas als ik zo naar de tijdsdruk kijk.

De voorzitter: Er ligt inderdaad nog het een en ander wat we nog af moeten ronden. Mijnheer Oostenrijk heb ik gezien.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, ja, ik steun ook het pleidooi van de VVD, temeer ook omdat er namelijk het betreffende gedeelte van de Dordtse polder waar het

initiatiefvoorstel over gaat, is inderdaad maar een deel van het poldergebied. En dan heb ik het niet over het mogelijk bebouwde gedeelte, nee, we hebben het over een veel groter deel van het poldergebied. Dus als je er een visie over wil geven, dan moet je het totale poldergebied pakken en dat vereist veel meer onderbouwing. Dus wat dat betreft t.z.t. bespreken.

De voorzitter: Oké. Ik zie mijnheer Tabak.

De heer Tabak: Voorzitter, ook steun richting de VVD. Er ligt nu een onhaalbaar plan wat inhoudelijk en juridisch geen grondslag vindt dus eerst in de commissie bespreken.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, dank u wel. Ik zou het initiatief van Beter Voor Dordt willen steunen, zij het zo omdat ik een van de mede-indieners ben van dit initiatiefvoorstel enige tijd geleden. Zij het zo dat op advies van portefeuillehouder Sleeking de fractie destijds dit voorstel weer heeft ingetrokken, althans aangehouden. Ik ben voordat ik een mening wil geven, wil ik eerst van het college weten of zij überhaupt het standpunt wat ze destijds hebben ingenomen nog steeds hetzelfde is? Want dan vraag ik me af, oprecht, wat we dan opnieuw gaan bespreken met elkaar. Dus eerst het antwoord van het college en dan beslissen of we dat kunnen bespreken of niet.

De voorzitter: Met de nadruk erop dat u als raad natuurlijk dit prima met elkaar kunt bespreken. Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, ik wou alleen maar zeggen dat ik het voorstel van de heer Noldus en de heer Tabak, het betoog ondersteun.

De voorzitter: Oké. Ik zie nog links mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, dat geldt voor mij ook. Toen we het de vorige keer in de commissie weer besproken hebben heeft Beter Voor Dordt expliciet aan een aantal partijen gevraagd om daar nader over van gedachten te wisselen om tot een beter voorstel te komen. Daar is verder niks op gebeurd en om dat nu even snel door te jassen om het zomaar te zeggen, dat lijkt mij niet nodig.

De voorzitter: Prima. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, ook wij steunen het voorstel van de VVD, van de heer Noldus, want wij denken dat je hier wel een goede discussie over moet voeren.

De voorzitter: Oké.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Ja, ik sluit me bij de vorige sprekers aan, ook ik ga mee met het voorstel van mijnheer Noldus, een goede discussie te zijner tijd hierover gebaseerd op argumenten.

De voorzitter: Prima, dank u wel. Mijnheer Hartog.

De heer Hartog: Ook de PVV steunt het voorstel van de VVD.

De voorzitter: Dank u wel. En mijnheer Stolk namens de VSP ook.

De heer Stolk: Ja.

De voorzitter: Dan hebben we volgens mij iedereen gehad. Mijnheer Nederhof, dan mag u weer.

De heer Nederhof: Ja, ik begrijp dat dat dus besproken gaat worden. Nou, we gaan zien wie er dus na de verkiezingen graag woningen in de polder gaat bouwen want dat is de achterliggende grond. En we gaan het zien, we houden ze aan de gedachte. Ik weet nog uit de vorige periode hoe hard geroepen werd: nooit bouwen in de polder.

De heer Portier: Voorzitter?

De heer Nederhof: We gaan het zien na de verkiezingen. Ik volg jullie.

De voorzitter: Zo, dit was de uitzending voor politieke partijen.

De heer Portier: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, als er nou toch politieke punten gemaakt gaan worden, dit is natuurlijk een stukje demagogie. De heer Nederhof weet natuurlijk net zo goed als wij allemaal dat er op dit moment helemaal geen voorstellen liggen van welke partij dan ook, om in de polder te gaan bouwen. Even afgezien van het voorbouwen van De Kil, waar zijn partij een groot voorstander van was.

De voorzitter: Waarvan akte. Dit wordt dus besproken. En we gaan straks bij de termijnagenda kijken waar het eventueel een plek kan krijgen.

12. Raadsinformatiebrief over Beantwoorden motie 211109/M7: Vaart met de woningbouw - Raadsinformatiebrief

13. Raadsinformatiebrief over Afhandelen motie 211109/M12: Neem het sociale heft in eigen hand! - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Gaan we naar punt 12 en punt 13. 12 is beantwoorden motie: Vaart met woningbouw. En 13 is: Neem het sociale heft in eigen hand! GroenLinks verzoekt om beide raadsinformatiebrieven te verschuiven naar het agendadeel van volgende week,

als ik het goed begrepen heb. En als u dat nog eventueel wil toelichten waarom u dat wil, gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Nou, de belangrijkste reden is dat we straks naar aanleiding van het rekenkamerrapport over het woningbouwbeleid praten. Dan geven we ook wellicht via de raad een opdracht aan het college en in dat licht willen we graag het al of niet aanhouden of afgehandeld beschouwen van deze moties en bespreken. Dus dat kan volgende keer.

De voorzitter: Prima, iedereen akkoord neem ik aan? Ja, oké, dank u wel.

23. Beantwoording door het college van technische vragen van de fracties GroenLinks en VVD over landtong Stadswerven

De voorzitter: Gaan we naar 23, dat is de beantwoording door het college van de technische vragen van GroenLinks en de VVD over de landtong Stadswerven. U wordt voorgesteld de beantwoording van de technische vragen voor kennisgeving aan te nemen maar de VVD heeft nog aanvullende vragen gesteld heb ik begrepen en verzoekt dus ook dit aan te houden tot volgende week. Is dat akkoord? Yes, oké, dank u wel.

24. Brief van St. Bomenridders inzake Herplant bomen Lange Geldersekaade

De voorzitter: Dan krijgen we punt 24, de brief van de Stichting Bomenridders inzake herplant bomen Lange Geldersekaade. En u wordt voorgesteld om de brief voor kennisgeving aan te nemen. GroenLinks vraagt om een afschrift van de reactie van het college hierop en ik neem aan dat u zich daar ook in kunt vinden. Ja, dank u wel.

27. Brief aan gemeenteraad inzake informatievoorziening mbt plannen voor bouw appartementencomplex aan Noordendijk 275-315

De voorzitter: Dan krijgen we punt 27 en dat is een brief aan de gemeenteraad inzake de informatievoorziening met betrekking tot plannen voor bouw appartementencomplex aan Noordendijk 275-315. U wordt voorgesteld om dit ook ter kennisgeving aan te nemen. GroenLinks vraagt om een afschrift van de reactie van de brief aan het ... Een reactie op de brief van het college. En ik neem aan dat iedereen zich daar ook in kan vinden? Yes, oké, dank u wel.

De heer Van der Meer: Ja, één opmerking daarbij, voorzitter, het is geagendeerd als een brief aan de raad maar dat is een brief aan het college en daarom dit voorstel om een afschrift van het antwoord te sturen. Maar als het een brief aan de raad was geweest, dan hadden we daar als raad op moeten reageren.

De voorzitter: Ja, klopt. Daar heb ik toevallig vanmiddag contact over gehad met de commissiegriffier, dat als een brief aan de raad gestuurd wordt, dat wij eigenlijk eens een keer, nou ja, misschien ook als raad brieven terug zouden moeten sturen als dat het geval is. Daar gaan we in de volgende periode gelijk mee aan het werk. Goed. Nee, maar we zijn over het algemeen, reageert het college en dan denk ik: ja, maar wij zijn

de raad en wij mogen best daar een reactie op geven dus. En dan mag het college wel een advies geven maar ... Goed, dan zal ik de volgende twee punten, drie punten overslaan. Aan het eind doen?

30. Stand van zaken Moties

De voorzitter: 30 en 31 doen? 30, 30 is de stand van zaken moties. Voorstel is om dit agendapunt door te schuiven naar de commissie van volgende week. En even kijken, de moties M7, M12, daar hadden we net over zeg maar, die worden sowieso doorgeschoven naar volgende week hebben we net besloten. En vandaar dat het misschien handig is om het hele overzicht te verschuiven naar volgende week. Yes?

31. Stand van zaken Toezeggingen

De voorzitter: Dan krijgen we 31, stand van zaken toezeggingen en ook ...

De heer Nederhof: O, ja.

De voorzitter: ... dit kan toege...

De heer Nederhof: Een kort vraagje.

De voorzitter: Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, wij willen graag weten met de toezeggingen, de stand van zaken betreffende de toezegging puntje 4, even goed zeggen anders gaat het fout, even kijken, waar was ik nou. Dat ging over HVC, een gesprek met HVC. Pagina 2, puntje 4. Dat willen wij weten hoe het daarmee staat. Het is al heel lang geleden afgesproken, ook Gewoon Dordt dacht ik dat die erom gevraagd had, uit mijn hoofd. Ja? Ja, oké. Dat was hem.

De voorzitter: Even voor de band, de vraag wordt uitgezet door de commissiegriffier en dan wellicht dat we volgende week het antwoord daarop hebben. En wie het verder geagendeerd heeft, dat weet ik niet want ik ben de voorzitter en ik ben neutraal.

Sprekersplein

32. Vaststellen bestemmingsplan "12^e Herziening Dubbeldam, locatie Oudland" - Raadsvoorstel

De voorzitter: Goed, we gaan naar het Sprekersplein. En de commissiegriffier gaat even in de tussentijd de insprekers halen. Sprekersplein over bestemmingsplan 12, de herziening Dubbeldam, locatie Oudland. En vanavond is het Sprekersplein hierover. In juni 2020 is het plan al consulterend in de commissie besproken, waarbij ook door diverse buurtbewoners is ingesproken, onder andere via een video. En vanavond ligt het daadwerkelijke bestemmingsplan op tafel. Alle indieners van de zienswijze zijn voor het Sprekersplein uitgenodigd, drie daarvan spreken vanavond in. Dat is de heer Prins, de heer Tiemersma en mevrouw Pourfar, dan hoop ik dat ik dat goed zeg. Ik stel voor deze

insprekers alle drie eerst aan het woord te laten en daarna is de gelegenheid tot het stellen van vragen hoe we dit bestemmingsplan verder afhandelen. Het woord is aan de heer prins. U heeft vijf minuten.

De heer Prins: Ja. Ja, dank u wel, voorzitter, en dank voor de commissie voor de uitnodiging om hier de zienswijze toe te lichten. Mark Prins, ik woon met vrouw en kinderen van 6 en 3 jaar aan Visserstuin 43, met veel plezier moet ik zeggen. Ik wou daarom ook beginnen met een positief verhaal. Een paar jaar geleden werd het speeltuintje vernieuwd aan de Visserstuin en daar was een bijzonder goede communicatie met de gemeente, er werd ons om input gevraagd, wat zijn jullie wensen? Er werden twee ontwerpen gemaakt, we mochten kiezen. Ik maakte nog een opmerking dat de glijbanen op het zuidwesten waren georiënteerd. Toen zeiden ze: o, goed dat u dat ziet, dan draaien we dat om. Met andere woorden, ik wou alleen maar als inleiding even zeggen dat samen met constructief meedenkende burgers de gemeente goede oplossingen kan vinden. Het huidige plan ben ik helaas wat minder enthousiast over. Even kijken. Ja, de Corridor maakt deel uit van de stedelijke ecologische structuur zoals u weet, er staan hele mooie woorden over op de gemeentelijke website. Deze zones glijden als het ware de Biesbosch de stad in, ze vormen ecologische en recreatieve verbindingen naar het buitengebied, zorgen voor recreatieve plekken in de wijk en voor veilige en aangename verbindingen tussen de wijk en voor sporters, recreanten en kinderen. Ja, ik vind het dus wel jammer, dat een stukje groene recreatie moet verdwijnen voor woningbouw. Ik ben ook de zoon van een sportleraar dus ik ben behoorlijk sportminded. Ja. Ja, tegelijkertijd snap ik ook wel weer dat er een woningtekort is en ja, dat dit soort dingen soms nodig zijn. Aan de andere kant toch nog twee kanttekeningen. Eentje is dat, ja, er wordt dan wel erg dicht bebouwd en ook heel dicht bij een vierbaansweg die ook wel door verkeer van de naar Stadspolders soms als snelweg wordt gezien. Met andere woorden, vijftig kilometer wordt regelmatig zestig of zeventig kilometer per uur. En dan gebruiken we eigenlijk sociale woningbouw, wat ik op zich prijzenswaardig vind, gebruiken we als geluidswal. Ja, zestig decibel aan de gevel, ja, dat is toch eigenlijk verzoek aan de commissie om daar misschien volgende week nog eens goed over na te denken of we echt de toekomstige bewoners aan zoveel geluid willen blootstellen. Ja, consequentie daarvan zou kunnen zijn dat die woningen verder weg moeten en misschien wat minder woningen. En dat zou dan misschien nog gecompenseerd kunnen worden door het in één keer goed te doen en ook de tafeltennisvereniging alsnog te verhuizen. Dat zijn immers houten barakken, lijkt me niet heel erg duurzaam. Ook qua aardgas in een V-vorm gebouwd dus neemt vrij veel plek in. Dus ja, ik heb even kort mijn gevoelens benoemd en twee concrete aanwijzingen gegeven voor de commissie. Dus dank u voor de aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb net even met de commissiegriffier afgesproken dat het misschien toch verstandiger is om de vragen gelijk na de inspreker te doen. Dan houden we het iets overzichtelijker. Dus wie heeft een vraag? Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, dank u, voorzitter. Ik was destijds betrokken bij het maken van de video met de toenmalige bezwaarmakers noem ik het maar even zo, dat is een ander woord voor insprekers, maar toen ging het over bezwaarmakers. Ik begrijp uit uw woorden, heer Prins, dat het niet zozeer gaat over de aantasting van uw eigen

privélevenssfeer maar dat u, laten we zeggen, wat kanttekeningen plaatst bij het plan an sich. Klopt dat beeld?

De heer Prins: Ja, dat klopt. Ja, destijds, had ik geen tijd om in de video te verschijnen maar heb ik ook al een brief geschreven. Ja, ik denk niet zozeer eigenlijk aan mijn eigen belang maar eigenlijk ook aan het belang van de mensen die daar gaan wonen.

De heer Oostenrijk: Oké. Ja, dank u.

De heer Prins: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja dank u, voorzitter. Korte vraag, mijnheer Prins, eigenlijk is het lawaai van het verkeer uw grootste probleem? Dat merk ik uit uw pleidooi.

De heer Prins: Ja, nou woon ik er zelf redelijk ver vandaan. Maar ja, straks met ook wat andere bewoners en dat is in de huidige situatie al best fors. En ja, hoe dichterbij je woont, hoe meer je dat natuurlijk gaat merken. Ja, er zijn misschien wel dingen die je kan doen zoals een rij bomen die het geluid dempen of een groene geluidswal of zoiets. Ja, maar dat lijkt me zeer gewenst. Ja.

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Mijnheer Prins, fijn dat u hier bent. Een vraagje even aanvullend op de heer Nederhof, als er nu door de gemeente iets gedaan wordt aan het geluid, zou het plan dan zoals het er nu ligt voor u wel aanvaardbaar zijn?

De heer Prins: Ja, dat is moeilijk te zeggen, dan zou ik graag de tekeningen willen zien. Nou ja, dus op zich, wat ik dan wel sowieso goed vind is dat er dan concreet iets verandert. Tot nu toe is het een beetje het gevoel wat ik van de andere bewoners krijg is: er is een plan van de gemeente, bewoners mogen er iets van vinden maar aan het einde van de dag verandert het plan toch niet. Dus op zich, als er een tegemoetkoming is, ja, ben ik daar op zich al blij mee. Ja. Ja, dat was het?

De voorzitter: Ik zie verder geen vingers meer, dank u wel.

De heer Prins: Oké.

De voorzitter: Gaan we naar de volgende inspreker, mijnheer Tiemersma. En ook u krijgt vijf minuten de tijd. Gaat uw gang.

De heer Tiemersma: Goed, ook net als de heer Prins, dank voor de uitnodiging om hier onze toelichting te geven op onze zienswijze die wij een tijdje geleden hebben ingediend. Ja, ik wil toch, er moet mij eigenlijk in die zin even wat van het hart. U als bewo... Wij hebben als bewoners de mogelijkheid gekregen om onze zienswijze in te dienen. De plannen, de heer Prins refereerde daar ook even kort aan, lijken wel elke keer in ongewijzigde vorm naar ons toe te komen. Hoewel wij meerdere keren, ja, toch

wel input hebben gegeven daarvoor. We vinden dat jammer. Na het indienen van de laatste zienswijze was het stil tot 25 januari met de uitnodiging voor vandaag. Schetst onze verbazing, vijf dagen later zien wij een artikel in AD De Dordtenaar verschijnen dat onze vijf bezwaren, volgens mij zijn het zienswijzen en nog geen bezwaren maar dat even terzijde, zijn afgekeurd. Dan wordt er inhoudelijk gerefereerd aan een aantal zienswijzen die wij in onze laatste zienswijze hebben ingediend. Dus er is, ja, laatste inside information. Dat vind ik het zeer opmerkelijk dat wij geen inhoudelijke terugkoppeling hebben gekregen en een krant weet blijkbaar wel hierover. Ik zou graag heel kort na mijn betoog een korte toelichting willen van, klopt het dat ik hier, dat het er ook toe doet wat ik zeg of is het eigenlijk al beklonken? En ik hoop dat het niet verkeerd overkomt maar ik hoop dat u mij begrijpt want het is wel, wij vonden het wel opmerkelijk. Nou, dan even terug naar even de zienswijze die we hebben ingediend. We hebben iets genoemd over de aangepaste hoogte van het appartementencomplex van 15 naar 10 meter en de afstand tot de bestaande woning van minimaal 50 meter. Dat is destijds in de openbare, in het sportcomplex van de tafeltennisvereniging was toegezegd. Nu lees ik in de krant, ervan uitgaande dat dat klopt, dat 45 meter. Maar voor de rest zie ik, horen of zien wij daar verder niets van. We zien ook steeds dat het complex nog steeds, het grote appartement aan het begin van de Visserstuintaat. Ja, wij krijgen inhoudelijk te horen dat dat mogelijk met aannemers die niet over elkaars terrein mogen en dat dat reden is dat het appartementencomplex niet verplaatst kan worden. Ja, heel kort door de bocht, de aannemer is er tijdelijk, wij wonen er misschien nog wel 25 jaar of langer, wij kijken tegen een groot appartementencomplex aan. Met andere woorden, waarom mag het niet naar de andere kant richting de dijk waar het veel minder gezicht verstorend is verplaatst worden? Die inhoudelijke beargumentering hebben wij gewoon nog niet ontvangen. Ik zou heel graag willen weten wat daar dan echt de reden van is, even los van het argument wat voor ons geen argument is van een aannemer die niet over elkaars terrein mag. Dan de tweede zienswijze hadden we iets gezegd over de koplampen. Allicht dat het u niet bekend is maar de rij woningen, nummer 10 tot en met 26, die hebben de woonkamer een halve meter lager liggen dan de rest van de kamer. Met andere woorden, zoals het in het huidige plan de weg getekend is, schijnen de koplampen als van verkeer wat uit de nieuwe bewoonde, het nieuwe stuk zeg maar richting de Recklinghausenweg vertrekt, schijnen dus wel rechtstreeks, zeker in huisnummer 13 waar ik woon en zeker bij onze burens, schijnen rechtstreeks de woonkamer in. En ik las ook in de krant, ik refereer toch weer even aan de krant, dat er een haag geplaatst zou worden. Dat is ons onbekend. Dat is dan wel informatie die ik eigenlijk, a, neem voor waar maar ook van dat krijgen we niet terug vanuit de commissie die het hele plan behandelt. En dan mis ik dat stuk communicatie, dat vind ik ... Ja, dat vinden we gewoon jammer want nogmaals, we realiseren, de heer Prins zei het ook, we realiseren ons heel goed dat er woningen moeten komen. De woningnood is groot en we zijn ook echt niet de beroerdste om mee te denken, alleen we willen wel graag laten weten dat voor ons niet alles kan. Daarom ook de mogelijkheid gebruikmaken van dit traject. Dan nog even een stukje verkeer, de ontsluiting, is al vaker gezegd, merendeel van onze kinderen gaan zelfstandig naar school. Ze moeten nu al voor een deel oversteken. In de nieuwe omgeving wordt dat alleen maar drukker, 75 woningen zal een evenveel autoverkeer met zich meebrengen. Ja, als we nu al af en toe gekke situaties krijgen, en nogmaals, we vinden er alles van,

ik vind het ook, mijn kinderen steken ook over zonder te kijken, vind ik van alles van. Maar ja, het zijn 12-, 13-, 14-, 15-jarigen en we weten helaas van hoe dat werkt, op het moment dat het dan nog drukker wordt voorzien we daar echt wel grote problemen. Dus met de huidige situatie zoals die nu getekend is, is het wachten op de eerste ambulance die nu nog steeds voorbij scheuren richting Stadspolders et cetera, en dat die bij ons de afslag moet nemen. Ik wil niet het doembeeld schetsen maar daar zijn we gewoon oprecht bang voor.

De voorzitter: Wilt u langzaam gaan afronden?

De heer Tiemersma: Ja.

De voorzitter: Want u zit al aan de vijf minuten.

De heer Tiemersma: Goed. Nou, dan wil ik nog wel even kort benadrukken, wij weten nogmaals heel goed dat er huizen moeten komen en daar zijn we in de basis ook echt niet op tegen. Alleen we willen graag in conclaaf over, hoe kunnen we dat ook voor de bestaande bewoners zo optimaal mogelijk krijgen zodat we allemaal daar met plezier kunnen blijven wonen. Dank voor de tijd.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Ik heb in eerste instantie even een procesopmerking. Er zijn vragen die u stelt waar wij als commissie geen antwoord op kunnen geven, die ergens anders vandaan moeten komen. Wij zullen er zeker voor zorgen dat dit wel doorgespeeld wordt want wij begrijpen dat u geen terugkoppeling heeft gekregen, onder andere. En dat moet dus echt even via het college. Dus dat is niet zeg maar iets wat wij hier kunnen beantwoorden. Wij kunnen wel vragen stellen als we die hebben en ik heb als eerste mijnheer Van der Meer gezien.

De heer Van der Meer: Ja, u zei iets over de gevaarlijke situatie van de ontsluiting. Heeft u zelf concrete ideeën over hoe dat anders zou kunnen?

De heer Tiemersma: Op basis van het huidige plan heb ik dat niet omdat het lastig is omdat, ja, wil je daar iets gaan veranderen, iets met de weg, dan zal je ook iets met de locatie van het appartementencomplex moeten, c.q. de groenstrook. Dus dan zal het plan voor een gedeelte wel gewijzigd moeten worden. Op het moment, op basis van het huidige plan, en daar heb ik wel even kort gekeken, en daarom niet aangegeven net maar wel meegenomen, op het moment dat het appartementencomplex naar de andere kant verplaatst wordt, heb je meer ruimte om flexibiliteit met je huizenrij te creëren en heb je ook meer ruimte om de weg te verleggen. En dan heb je dus meer overzicht, kun je creëren voor de fietsers en ook voor de automobilisten uiteraard zelf ook.

De voorzitter: We gaan het rijtje even af. Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, dank u wel, voorzitter. Even, eigenlijk zegt u, ja, wij voelen ons niet gehoord, daar komt het eigenlijk een beetje op neer. En die zienswijzen zijn ongegrond verklaard, ja, ik weet niet waarom maar goed, dat terzijde. Eigenlijk heeft u ook last van die koplampen, dat zou dagelijks zijn, dat kan ik me wel voorstellen. Maar

stel dat die haag er wel zou komen, dan zou het misschien opgelost zijn. Dan zou u zeggen: nou, dan hebben we toch wat.

De heer Tiemersma: Dan zou inderdaad sec het probleem met de koplampen zeer mogelijk opgelost kunnen zijn.

De heer Nederhof: En die ontsluiting, wat de heer Van der Meer ook zegt, ja, daar zal toch ook wel over nagedacht gaan worden, neem ik aan, door verkeersdeskundigen van de gemeente. Maar die zijn nog niet in beeld misschien.

De heer Tiemersma: Nou, wat ik begrepen heb is dat er destijds wel een verkeerskundige is wezen kijken. Die heeft wel de situatie bekeken en die heeft het zodanig als veilig bestempeld. Alleen het is ons niet duidelijk of dat zeg maar gezien de bestaande situatie waar het appartementencomplex nu staat en de huizenbouw, op basis van die, dat die dan gekeken heeft, ja, oké, dan is dit veilig genoeg. Dat weet ik niet. Maar wat ik begreep is dat er wel iemand is wezen kijken maar daar hebben we ook in het vorige betoog al een keer op gereageerd. Maar dat was, ja, dat was omdat dat een deskundige was geweest, was dat ... Wij hadden er geen kijk op. Maar dat is wat mij is blijven hangen. Dus in alle eerlijkheid ...

De voorzitter: Oké.

De heer Tiemersma: Maar dat is mijn ... Ja.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Tiemersma: Ja, een vraag een beetje in het verlengde waarschijnlijk van de vraag van de heer Van der Meer. U sprak uw specifieke zorg uit over het oversteken van kinderen. Heeft u daarbij zelf ook voor ogen dat dat opgelost zou kunnen worden met verkeerstechnische maatregelen, betere oversteekplaatsen, dat soort zaken?

De heer Tiemersma: Dat zal ongetwijfeld alleen gezien de huidige situatie en de ruimte die daar is met de huidige bewoonde, de huidige huizen en de verkeers, hoe de weg loopt, en waar het fietspad nu loopt en waar die ontsluit zeg maar, dan is in de bestaande situatie met uitgaande van de tekening die er nu ligt waar de weg in principe gewoon evenwijdig aan het fietspad zou komen te liggen, ja, dan zou ik dat oprecht niet weten. Omdat een deel van de bewoners zeg maar die overigens gebruikmaakt van het huidige fietspad, lang niet alle bewoners daarlangs fietsen omdat de behuizing eigenlijk, ja, achter de rij huizen ligt die langs het fietspad liggen. Dus die komen van de andere kant dus die moeten daar al een oversteekje maken omdat het relatief rustig is, gaat dat elke keer net goed. Maar goed, ja, de heer Prins gaat ook met zijn kinderen daarlangs en die maakt het ook zelf mee.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Ja, mijn vraag die is al door mijnheer Nederhof gesteld, dank u wel.

De voorzitter: Prima, gaan we snel verder. Iemand aan deze kant nog? Nee. Achterhoede, ook niet. Oké, dank u wel.

De heer Tiemersma: Hartelijk dank.

De voorzitter: Gaan we naar de volgende inspreekster en dat is mevrouw Pourfar. Nou hoop ik dat ik dat goed zeg dus dan ...

Mevrouw Pourfar: Ja.

De voorzitter: Ja, oké. Ook u krijgt vijf minuten nu. U ...

De voorzitter: Clark? Ja, mevrouw heeft een foto maar dat is denk ik nu niet zo snel te regelen. Nee, nee, oké. Dan gooien we ... Dan doen we gewoon de iPad even rond, ja. Oké. En dan kunt u in de tussentijd, als iedereen tijdens het doorgeven gewoon stil is, dan kan deze dame haar bijdrage doen. Gaat uw gang.

Mevrouw Pourfar: Ja. Gezien de tijd heb ik alles op papier gezet om netjes aan die vijf minuten te houden. Geachte commissieleden, dank dat ik aan u eerder gemelde zorg die het plan Oudland op ons woon- en leefklimaat zal uitstralen mag toelichten. Bij deze wil ik benadrukken dat deze zienswijze geen bezwaar is tegen bouwplannen maar een verzoek om tijdelijk, om tegelijk met nieuwbouwplannen een plan van aanpak voor onze woonsituatie te integreren zodat de nadelige gevolgen van dit project op onze woonomstandigheden tot minimaal worden beperkt. Het plan waarover u binnenkort een besluit gaat nemen staat op een geringe afstand van onze woning. Visserstuin 203 ligt heel dichtbij van het appartementencomplex. Tijdens het bouwen van onze woning zes jaar geleden hebben wij na contact met de gemeente, als bewuste keuze op onze oostgevel vier beglazing geplaatst. We kunnen hierdoor naar een horizon kijken die hoofdzakelijk groen is en we hebben nu nog geen inkijk in ons huis. Met de nieuwbouw van drie etages gaat dat dus veranderen. We zullen ons uitzicht en nog veel belangrijker, onze privacy kwijtraken. Hieraan toegevoegd dat de verkeersintensiteit en met bijbehorende lawaai richting ons huis en tuin zal stevig toenemen. Onze slaapkamers zijn gesitueerd aan de vijverkant, en met extra verkeer door de nieuwbouwwoningen zullen tijdens onze rust, zowel in de slaapkamer of als wij in de tuin zitten, als enige woning die vooraf aan de wijk staat flink benadeeld worden. En dat is eigenlijk niet als enige woning maar als een van de woningen. In het artikel van AD van 2 februari jongstleden stond alvast dat de gemeente de bezwaren van wijkbewoners afwijst. Het voelt erg onrecht voor ons als bestaande wijkbewoners dat deze belangrijke issues, dus verkeersoverlast, lawaai en inbreuk op onze privacy, niet serieus worden genomen. Zoals we u al eerder vermeld hebben begrijpen we heel goed dat er een zekere invulling voor Oudland moet komen, ook mede gezien de krappe woningmarkt, vooral voor de starters in Dordrecht. Maar omwille het feit dat wij aan de plaatselijke vijver in de hoek en tegenover van appartementencomplex en nog tegen de provinciale weg wonen, verzoeken we de gemeente om een bevestiging maken voor een stevige dicht aan te brengen beplanting rondom de vijver aan onze kant, maar dan ook rond de waterpartij bij het nieuwbouwcomplex. Zodat onze privacy in redelijkheid te waarborgen en hiermee de inkijk naar onze woning in het oosten af te schermen. We hopen door

deze dichte beplanting de geluidsoverlast op een natuurlijk en duurzame wijze zal ook verminderd worden. Wij nodigen langs deze uw commissie uit dit laatste zeker te besluiten en ons daarvan in kennis te stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, keurig de binnen de tijd. Ik begin iedere keer, mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Duidelijk verhaal, mevrouw. En ja, eigenlijk, u zegt, stel dat er geluidswerende maatregelen getroffen worden, dan zou u alweer een heel eind beter content zijn, laat ik het zo zeggen.

Mevrouw Pourfar: Ja, voor ons is het vooral twee issues, zijn er twee issues. Eén is geluidsoverlast want we hebben van aan onze tuin zeg maar, zijn begrensd aan de Provincialeweg dus sowieso aan die kant hebben we heel veel last van lawaai, vooral als wij in de tuin zitten. Maar als er een nieuwbouwcomplex komt met de boven verdichting nieuwbouw is ook geluidsoverlast. Dus als iets daarmee gedaan kan worden, dan is het zeker gewoon, ja, toch heel belangrijk.

De heer Nederhof: Dan is het voor u eigenlijk, oké, zal ik maar zeggen.

Mevrouw Pourfar: Met geluid, met gewoon nadenken over hoe de geluidsoverlast kan opgelost worden en ook iets over de inking.

De heer Nederhof: Privacy.

Mevrouw Pourfar: Ja, want u ziet dat, het is gewoon tegenover ... Dit, de foto is gewoon echt, ja, dat is daar ...

De heer Nederhof: Ja. Maar die weg was er al hè, mevrouw. De weg was ...

Mevrouw Pourfar: De weg, de Provincialeweg was er.

De heer Nederhof: Ja, die was er al.

Mevrouw Pourfar: Natuurlijk, ja.

De heer Nederhof: Oké.

Mevrouw Pourfar: Maar dit komt nog erbij.

De heer Nederhof: Ja, ja, ja.

Mevrouw Pourfar: Ja.

De heer Nederhof: Dank u wel.

Mevrouw Pourfar: Ja.

De voorzitter: Iemand anders nog? Achterhoede ook niet. Nee, oké. Heel erg ...

Mevrouw Pourfar: Voorin.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu, ja, ik keek echt uw kant op maar toen keek u niet naar mij. Gaat uw gang.

De heer Gündogdu: Ik keek naar de inspreker. Bedankt dat u heeft ingesproken. Waar ik vooral ook benieuwd naar ben, wat is op dit moment zeg maar zo ongeveer de afstand tussen uw woning en de locatie waar dat appartementencomplex gaat komen? Heeft u enig idee?

Mevrouw Pourfar: Dat is helemaal niet duidelijk want we hebben ook toch de plannen, net als onze burens hebben verteld, de plannen hebben wij twee keer tijdens de informatieavond te zien gekregen. En het is ... Het was ... Het werd ons ook nu gezegd van, nou, het is niet duidelijk of dit het definitieve plan is. Dus het is mij helemaal niet duidelijk wat nou de definitieve situatie van appartementencomplex wordt want tegenover ons, dan zou toch die appartementencomplex komen zoals die nu getekend is. En ik sluit me ook trouwens helemaal aan bij onze buurman van, het zal wel ook nog natuurlijk veel fijner zijn, ook voor de ... Want wij wonen al langs die Provincialeweg en we hebben al heel veel last van verkeersgeluid. Dus die mensen die binnenkort ook langs die Provincialeweg komen wonen, die zullen ook geheid dezelfde overlast krijgen. Dus het zou wel zeker een goed idee zijn als toch iets met het appartementencomplex ook toch daarover nagedacht wordt dat misschien toch richting de achterkant van het terrein gaat.

De heer Gündogdu: Voorzitter, mag ik aanvullend een vraag. Ja, ik zet hier aanvullend een vraag.

De voorzitter: Ja, dat mag.

De heer Gündogdu: Gelukkig maar. Het verbaast mij wat u nu inbrengt, in die zin, wij hebben al meermaals gesproken over de ontwikkelingen in dit gebied.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu, u mag een vraag stellen.

De heer Gündogdu: Ja.

De voorzitter: U gaat niet in debat.

De heer Gündogdu: Nee, ik ga niet in debat, ik moet even inleiden. Ik ben even benieuwd, want al die punten die u zojuist ook heeft aangegeven, de haag bijvoorbeeld maar ook bomen, dat hebben wij volgens mij hier als commissie expliciet meegegeven aan het college. Dus ik ben even benieuwd, bent u nou op de hoogte gesteld, op enig moment van al die beslissingen die hier, althans, datgene wat de commissie aan het college heeft meegegeven waarvan het college heeft gezegd, dat gaan wij meenemen in de planvorming, of u daarvan op de hoogte bent?

Mevrouw Pourfar: Nee.

De heer Gündogdu: Dank u wel, helder.

Mevrouw Pourfar: Want wij hebben ook dezelfde punten zeg maar ook schriftelijk vermeld en ook geen inhoudelijke reactie gekregen. Dus het is voor ons, het is gewoon niet duidelijk wat er allemaal gaat gebeuren. En dat maakt het wel spannend en ook toch niet prettig.

De voorzitter: Oké. Niemand verder een vraag? Nee. Nog niet één nabrander, mijnheer Gündogdu? Nee? Oké. Nee hoor, het hoeft niet per se. Dank u wel.

Mevrouw Pourfar: U ook bedankt.

De voorzitter: U allen bedankt voor uw bijdrage. En eens even kijken, volgens mij is nu de vraag aan de commissie of u dit allemaal inhoudelijk nog wilt bespreken volgende week? Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Nou ja, voorzitter, het lijkt mij, u heeft dat zelf ook onderstreept, dat in de inbreng van de sprekers een aantal vragen besloten ligt waar ons op dit moment in elk geval het antwoord niet op duidelijk is. Dus ik zou ervoor willen pleiten om het antwoord op die vragen in elk geval te vragen voordat wij een beslissing nemen of wij hier verder over moeten praten of niet.

De voorzitter: Oké, dus eigenlijk stelt u voor om het aan te houden in afwachting van een reactie van het college met betrekking tot de informatievoorziening onder andere. Ja?

De heer Noldus: Voorstel.

De voorzitter: Ik zie een stemmend geknik. Mijnheer Noldus die wil wat anders.

De heer Noldus: Ja, nee, voorzitter, even een vraag richting de heer Van der Meer, welke vragen dat dan expliciet zijn? Want we zitten natuurlijk ook met een besluitvormingstermijn en het lijkt me dan wel goed om te zeggen dat wij dat deze week ontvangen dat we dan volgende week het bespreken of niet. Dat we nu niet daarop doorschieten met elkaar, volgens mij is dat ook niet handig.

De voorzitter: Even, mijnheer Noldus, wat bedoelt u nou concreet want ...

De heer Noldus: Nou, ik ben op zoek naar ...

De voorzitter: Dit kon ik even niet volgen.

De heer Noldus: Nee, dat snap ik op zich wel, voorzitter. Maar de heer Van der Meer doet een voorstel om informatie te ontvangen en daarna te besluiten wat we ermee gaan doen. Ik ben dan wel benieuwd welke informatie dat dan is, dat is mij niet helemaal tastbaar, welke vragen dat dan zijn. En ik stel dus voor, volgende week is de laatste commissievergadering, om dat de opvolgende week op de agenda te hebben zetten nu met elkaar en dat ook echt te bespreken zodat die ook tijdig door kan.

De voorzitter: Ja, maar er is dus geconstateerd dat de bewoners niet op de hoogte lijken te zijn van wat er precies gaat gebeuren. En ik denk dat wij als raad ervoor moeten staan dat mensen goed meegenomen worden en in die zin dus eerst gecheckt moet worden of de informatie verstrekt kan worden die er nog niet is?

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Eerst mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, dan zou het gaan om vragen die niet zijn beantwoord in de zienswijze die we in de stukken vinden. Want daar moeten we dan ons op concentreren. Als het zo is dat de betrokkenen geen antwoord hebben gekregen op de zienswijze, of dat ze het commentaar op de zienswijze niet hebben gekregen. Dat is een procedurevraag en die moeten ze, ik zou zeggen, morgen in de bus hebben. Maar dat is een procedurekwestie. Maar verder ben ik van mening dat we de bespreking of het behandelvoorstel zoals het er nu ligt volgende week weer op de agenda moeten hebben.

De heer Noldus: Ja, voorzitter ...

De heer Oostenrijk: Nee, als behandelvoorstel want dan komt aan de orde, is er reden voor bespreken of naar de raad?

De voorzitter: Ja.

De heer Noldus: Ja, voorzitter? Mag ik ...

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, want ik ben het helemaal eens met de opmerkingen en ook helemaal eens met de opmerking van de heer Oostenrijk daarop. Dus als het gaat over het informeren van de bewoners kan dat volgens mij morgen al want die ... Een groot deel van de vragen is denk ik beantwoord maar niet het antwoord als zodanig bezorgd, is mijn gevoel daarbij. Dus dat zou ik graag zo snel mogelijk dan ook uitzetten. Maar het laatste voorstel van de heer Oostenrijk in het proces om dan volgende week bij de agenderingsverzoeken op de agenda te zetten, dan komt het dus niet meer ter agendering of ter bespreking in deze raadsperiode. Dat is mijn opmerking van zojuist. Laten we het dan op de agenda zetten ter bespreking en het eventueel niet bespreken als het niet nodig blijkt, in plaats van dat we volgende week bespreken om het over drie maanden te gaan bespreken, waar het dan praktisch op neerkomt. Daar zou ik niet voor zijn.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Nou, het voorstel wat de heer Noldus net deed was hetgeen ik net wou inbrengen ook dus ik sluit me daarbij aan.

De voorzitter: Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, het is duidelijk, dat is een voorstel. Maar goed, mensen hebben recht op antwoorden maar ze zijn ongegrond verklaard de zienswijzen, dus dat is ook al een proces probleem denk ik.

De heer Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Stolk.

De heer Stolk: Ja, ik wilde eigenlijk alleen maar een antwoord hebben volgende week in ieder geval in de bespreking wat we dan ook doen, of dat er is meegenomen waar de mensen nu over hebben, het verplaatsen van het gebouw naar de dijk toe? Want dat is nog eigenlijk een discussie wat de insprekers nu nog neerleggen. En als dat al besloten is, dan is het besloten. Maar als daar nog geen definitief besluit over is zou ik het graag willen weten.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, de kwestie van de plek van het appartementengebouw, dat was ook al in 2020 aan de orde dus dat is geen nieuw feit. En vervolgens blijft de vraag: hoe weet je dat? Nou, dat wordt dan volgende week besproken.

De voorzitter: Oké, we zetten het ...

De heer Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: ... ter bespreking op de agenda. We gaan ervan uit dat we de eventuele extra informatie krijgen die nodig is, daar gaat de commissiegriffier achteraan.

De heer Stolk: Ik had alleen maar, dus dat wil zeggen dat dat gebouw wat er nu daar gepland is, dus ook al definitief is?

De heer Oostenrijk: Nee, voorzitter, dat is nog niet definitief als we er nog niet over hebben besloten.

De voorzitter: Nee. Dus dat wordt dan dus in de bespreking meegenomen. Oké. Iemand nog een andere suggestie want anders doen we het zo. Yes. Oké, dank.

33. Vaststellen bestemmingsplan '5e herziening Krispijn, locatie Mauritsweg 157' - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan wij over naar het volgende punt en dat is punt 33, Sprekersplein, bestemmingsplan '5e herziening Krispijn, locatie Mauritsweg 157'. Ook hier over het bestemmingsplan en de globale plannen zijn al eerder aan, goedenavond, in de commissie gepresenteerd en vanavond ligt het daadwerkelijke bestemmingsplan ook hiervan op tafel. Alle indieners van de zienswijze zijn ook hier uitgenodigd. Eentje daarvan spreekt vanavond in, de heer Steegh is dat, voorzitter van de Stichting Bomenridders Dordrecht. Die krijgt vijf minuten de tijd. En daarna is de gelegenheid tot

het stellen van vragen en wat we verder met dit stuk doen. Mijnheer Steegh, gaat uw gang.

De heer Steegh: Ja, dank u wel, voorzitter. Plezierig dat wij de gelegenheid krijgen om nog een paar woorden aan dit bestemmingsplan te wijden. Bij bouwplannen richten wij als Bomenridders ons uiteraard op wat staat er aan bomen en struiken. Komen die in gevaar door het bouwplan? En omgekeerd, zijn er kansen voor vergroening? Welnu, verscholen achter het voormalige verzorgingshuis Thureborgh staat een majestueuze moerascipres, een hele grote. O, ik ben zelfs in beeld, ja. En nog een paar mooie bomen. Voor ons was het meteen glashelder als Bomenridders, die mogen niet weg. Maar het bouwplan rept hier met geen woord over. Het bestemmingsplan niet maar ook het bouwplan dat we al gezien hebben ook niet. Een moerascipres is een boom met ballen, letterlijk. De enige naaldboom waarvan de vruchten geen kegels zijn maar bolletjes. Dat zeggen dan de biologen, bolletjes, om het wat netter te houden. Een boomsoort die zomaar zeshonderd jaar kan worden, die moerascipres moet dus blijven. Wij vragen u om de aanvrager projectontwikkelaar op te dragen het bouwplan zo aan te passen dat deze icoon blijft staan. En als dat echt onmogelijk is zou de boom verplant moeten worden. Zo staat het ook in de recente brief, bomen spannen de kroon, van ons, het IVN, het platform Duurzaam Dordt en de Stichting De Stad als inbreng voor de nieuwe bomenvisie voor Dordrecht. Het college geeft ons in de zienswijzenota gelijk, onze zienswijze is gegrond, zo staat er. Daar zijn we blij mee. Maar daarmee is de moerascipres nog niet gered. Want het college wil onderzoek doen naar de conditie van de boom en bekijken of verplanting mogelijk is. De boom is uitdrukkelijk niet weg bestemd. Dan geldt dus wat de verantwoordelijke wethouder al vaker heeft gezegd: nee, niet kappen, tenzij. Wat ons betreft blijft de moerascipres dus staan maar mocht dat toch onhaalbaar zijn en verplanting ook niet mogelijk, dan vragen wij u de projectontwikkelaar een herplantplicht op te leggen binnen tweehonderd meter en binnen twee jaar. Het gaat dan om compensatie van het kroonvolume. Niet één vijftig jaar oude boom vervangen door één jonkie in de buurt. Om te berekenen wat een boom waard is kan de gemeente gebruikmaken van de i-Tree methode. Wij verwachten dat dan zal blijken dat compensatie vereist dat de projectontwikkelaar op korte afstand vijftig nieuwe bomen plant van tenminste tien jaar oud. De Bomenridders zijn er niet om bouwplannen tegen te houden, wel om ervoor te zorgen dat we ons natuurlijke portaal versterken. Interen kunnen we ons door klimaatverandering en het verlies van biodiversiteit echt niet meer veroorloven. Tot slot, ik verwijs naar het eerdere debacle met een moerascipres op de Sluisweg, die ook weg moest voor een herontwikkeling. Achteraf zeggen velen dat die boom helemaal niet weg had gemogen. De ergernis over het kappen van die moerascipres is nog niet geluwd. Wij als Bomenridders zeggen daarom: nee, niet weer hè. We rekenen op uw steun. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Even kijken, begin ik een keer aan die kant. Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, dank u. Wij hebben bij de stukken een verbeelding ook staan. Kunt u aangeven, voor zover dat kan natuurlijk, maar staat die boom op de groene contouren van die verbeelding?

De heer Steegh: Nee. Hij staat op de nieuwe vleugel.

De heer Oostenrijk: Hij staat op de nieuwe vleugel. Dus de consequentie in uw ogen zou zijn van, als die boom blijft staan, dan kan je die nieuwe vleugel niet bouwen.

De heer Steegh: Ja, of anders. Dat je het bouwplan daaraan aanpast.

De heer Oostenrijk: Oké, nee, dat was eigenlijk voor de duidelijkheid. Nee, prima. Ja, prima in die zin, het is voor mij helder.

De heer Steegh: Ja, dat hoop ik ja.

De voorzitter: Oké, iemand anders aan deze kant? Mijnheer Gündogdu. Nee. Ja, ik vraag het even voor de zekerheid want anders dan vergeet ik u dadelijk weer.

De heer Gündogdu: Ja, nu dat u toch mijn naam noemt, ik was even aan het kijken in de stukken. Maar u zegt, bedankt dat u overigens komt inspreken, u zegt heel concreet: die bomen moeten behouden worden. Dan heeft u mij aan uw zijde. Heeft u ook enig idee wat de ontwikkelaar als standpunt heeft ingenomen in deze kwestie?

De heer Steegh: Ja, wij hebben recent met de ontwikkelaar gesproken, op zijn initiatief. En daarbij duidelijk gemaakt dat onze zienswijze gegrond was verklaard door het college. O, o, dat hadden ze nog niet gezien. Ja, dus dan moeten we iets met verplanten. Ja, oké, daar valt wat ons betreft over te praten, dat heb ik net ook aangegeven. Maar verplanten is natuurlijk niet zo eenvoudig, zeker niet bij zo'n joekel van een boom. Dus hij heeft zichzelf ook gerealiseerd dat die waarschijnlijk flink zal moeten investeren om ofwel die boom te behouden, ofwel die boom te verplanten, ofwel wat ik net heb aangegeven, die vijftig nieuwe bomen te moeten planten van tien jaar oud. En die som van die vijftig jaar en tien jaar, vijftig bomen en tien jaar, dat sommetje hadden ze voor zichzelf al gemaakt. En ja, daar zullen we dan waarschijnlijk wel niet aan kunnen ontsnappen. Dat vinden ze natuurlijk niet prettig, dat snap ik ook, maar ja, als je inderdaad aan het behoud van bomen wil doen, dan heeft het zijn consequenties.

De heer Oostenrijk: Mag ik even een tussenvraag stellen hierover?

De voorzitter: Vooruit.

De heer Oostenrijk: Ja, en dan kijk ik even naar onze griffier, want het gaat even over de terminologie. De zienswijze is gegrond verklaard. Dat betekent dat die valide is, die zienswijze. Maar dat betekent toch niet, en ik zeg dat even met een vraagteken, dat het college de zienswijze overneemt? Voor alle duidelijkheid even.

De heer Den Boer: Er zijn twee termen, in eerste instantie kijkt het college of een zienswijze ontvankelijk is en dat wil eigenlijk gewoon zeggen: is iemand belanghebbend en is die op tijd ingediend? Dat is één. En daarna gaan ze kijken, is die gegrond of niet en als het college aangeeft, nou, hij is gegrond, dan zijn ze het er dus mee eens.

De heer Oostenrijk: Ja, dus dat betekent dan bijna rechtstreeks een vraag aan het college, wat voor consequenties betekent dat dan? De vraag is gesteld en want dat is voor ons van eminent belang, wat voor impact dat dan heeft wat we dan hier niet zien?

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Mag ik even, dank u wel. Eén korte vraag nog, klopt mijn conclusie dat eigenlijk de ontwikkelaar al zijn conclusie had getrokken, wij kiezen voor vijftig nieuwe bomen?

De heer Steegh: Zover was die nog niet want hij werd ter plekke door ons geconfronteerd met die voor hem nieuwe werkelijkheid. Dus hij was zich aan het oriënteren maar een keuze hebben ze zeker nog niet gemaakt.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, nog even een vraag over die herplantplicht. Als ik het goed onthouden heb, binnen twee jaar, binnen tweehonderd meter. Betekent met vijftig bomen dat er een hele wezenlijke verandering in een op zich al relatief groen gebied plaatsvindt en dat het park een hele andere uitstraling krijgt. Heeft u ook nagedacht over dat misschien die tweehonderd meter zou kunnen worden losgelaten dat er elders groen wordt toegevoegd?

De heer Steegh: Ja, dat kan. Nou moet ik er wel bij zeggen dat als je aan de achterkant zal ik maar zeggen van Thureborgh kijkt, dan ligt daar een grasveld, een behoorlijk groot grasveld. Daar zou je minstens een deel van die vijftig bomen kwijt moeten kunnen. In het park kan je daar misschien ook nog wel een aantal kwijt. Ik bedoel, kijk, en als het echt niet anders kan, dan moet je natuurlijk verder kijken. Ik bedoel, het is ook niet zo dat we een rigoureuze grens willen hanteren maar we halen dit wel uit handboeken van hoe mensen met herplantplichten om willen gaan.

De voorzitter: Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Dank u, voorzitter. Ja, een korte vraag, eigenlijk heeft u het idee of het gevoel sowieso dat de ontwikkelaar ervoor moet zorgen?

De heer Steegh: Ja, want hij wil iets op een plek waar nu een hele mooie boom staat.

De heer Nederhof: Dus aanvullend, u zegt: onze voorkeur, herplanten.

De heer Steegh: Ja, de eerste voorkeur is natuurlijk toch altijd laten staan.

De heer Nederhof: Ja maar ...

De heer Steegh: Want herplanten is altijd een riskante zaak. Ik bedoel, niet iedere herplant lukt, en zeker bij zo'n oude moerascipres als deze, hoewel die nog wel een aantal honderd jaar ouder zou kunnen worden, zeshonderd jaar, maar hij is nu iets in de

orde van vijftig, zestig jaar oud. Dus herplant is een tweede optie, niet de eerste. Sorry, verplant is de tweede, ja, dank je wel, dank je wel.

De heer Nederhof: Dank.

De voorzitter: Verder niemand meer? Nee? Oké. Heel erg bedankt. Ja, de vraag is aan de commissie of het volgende week inhoudelijk nog besproken moet worden of dat het als hamerstuk naar de raad kan? Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, ik zou toch graag, en dat kan niet anders via een bespreking denk ik, antwoord willen hebben van het college over deze kwestie. Want ik denk dat dat, ja, raadzaam is om hierover duidelijkheid te krijgen.

De voorzitter: Het kan eventueel in een hele korte bespreking zijn natuurlijk, dat kan.

De heer Oostenrijk: Ja, dat kan een hele korte zijn.

De voorzitter: Ik zie mijnheer Portier naast mij.

De heer Tabak: Voorzitter?

De voorzitter: Eerst mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter, ik wil dat inderdaad ondersteunen. Ik denk even aan de Lijnbaan toen die gebouwd werd, dat ze toch om een populier heen hebben gebouwd, na heel veel protest van Rotterdammers inderdaad dat ze er nu heel blij mee zijn. Wie weet zijn we straks heel blij als we om deze moerascipres heen hebben gebouwd, laten bouwen. Dus ik steun inderdaad een korte bespreking om ook dit op te nemen.

De voorzitter: Mijnheer Tabak.

De heer Tabak: Voorzitter, het college zegt dat het gegrond is verklaard dus volgens mij kunnen ze dat schriftelijk, kunnen ze ons zeggen hoe ze volgens mij de oplossing willen bekostoven. Voordat wij het hoeven te bespreken in de commissie.

De heer Van der Meer: Ja. En het is denkbaar dat wij daar dan wat van vinden.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, ik denk dat ook hierbij geldt van, als het college nou keurig een memo stuurt waarin zij een toelichting geeft over dat gegrond verklaren, dan kunnen we het agenderen maar mogelijk net zo snel weer van de agenda afvoeren als het memo bevredigend een antwoord geeft.

De voorzitter: Nou, maar dan kan dat dus. En memo's die zouden we niet meer doen eigenlijk.

De heer Kleinpaste: Iets anders op schrift.

De voorzitter: Iets anders op schrift, ja. Lijkt me een fijn plan. We agenderen het en op het moment dat het niet noodzakelijk blijkt of dat het in vijf minuten kan, mag dat ook. We hoeven niet tot middernacht door te gaan natuurlijk. Goed, doen we dat zo. Commissiegriffier, ook helder? Ja, oké.

Stukken ter bespreking

34. Consultatie Camperplaatsen Noordelijk Tijpoort

De voorzitter: Dan gaan wij nog even, voordat we gaan pauzeren, naar nummer 34 en dat is de consultatie camperplaatsen Noordelijk Tijpoort. De portefeuillehouder hiervan is de heer Burggraaf, die is niet aanwezig. In plaats daarvan is de heer Stam hier om de honneurs waar te nemen. Er is in de stad behoefte aan camperplaatsen en daarom heeft het college in de buurt van het centrum gezocht naar een plaats om de campers te parkeren en daar te overnachten. En het college is daar uitgekomen op het parkeerterrein nabij de Vlihaven. Voordat het college start met verdere planuitwerking zoals de benodigde ruimtelijke ordeningsprocedure, wil zij graag eerst het standpunt van de commissie weten over deze ontwikkeling. En de concrete vraag aan de commissie is daarom: moet voor het mogelijk maken van de zes camperplaatsen op het parkeerterrein naast de Vlihaven wel of geen ruimtelijke ordeningsprocedure gestart worden? Nou, dat lijkt me dalijk gewoon een ja of nee. Even kijken, en voordat we verdergaan over deze vraag krijgen we eerst sprekers. De omwonenden die zijn uitgenodigd om hun standpunt toe te lichten. Er heeft zich één spreker gemeld, dat is de heer Jongenelen, en daarnaast zijn er ook nog drie schriftelijke bijdragen ontvangen die aan de commissiestukken zijn toegevoegd. Er wordt nu technisch het een ... Ja, nou, het werkt al, helemaal top. Ja, nou ja, als de presentatie er staat en mijnheer Jongenelen is er klaar voor ...

De heer Jongenelen: Ja.

De voorzitter: Dan ga ik u het woord geven.

De heer Jongenelen: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Jongenelen: Goedemiddag dus, of goedenavond.

De voorzitter: U heeft ook vijf minuten hè.

De heer Jongenelen: Ja.

De voorzitter: Ja.

De heer Jongenelen: John Jongenelen is de naam. Mijn medespreker is door corona vandaag uitgevallen dus ik probeer voor twee personen te spreken. Mijn voorstel is dat ik eerst de situatiebeschrijving bij Tijpoort doe, vervolgens inga op het proces zoals het verlopen is, onze bezwaren aan wil geven, ingaan op de kleinschalige camperlocatie en

dan onze vraag aan jullie wil stellen. De vraagstelling was in eerste instantie, realisatie van zes camperplaatsen op parkeerterrein naast de Vlihaven. Maar onzes inziens is ook van belang dat realisatie van die zes camperplaatsen acceptabel moet zijn ook voor de bewoners met name van de appartementen 1 tot en met 6. Ik zal dat even duidelijker maken. Als u de volgende sheet ziet, dan ziet u hier rechts, daar ziet u de Tijpoort. Wat niet gerealiseerd wordt is dat de eerste woningen van Tijpoort, zijn appartementen en die zijn, worden horizontaal bewoond. Dat betekent dus dat de begane grond, eerste verdieping, tweede verdieping en daaronder zitten nog garages, dus dat wij op vrij hoogte zitten. U ziet links, ik heb hier geen pointer bij volgens mij, dat groene knopje, ja. Ah, daar, dit zijn de appartementen, daarnaast zijn het allemaal woningen en die worden dus verticaal bewoond. Dat betekent dat die mensen die kijken laag ongeveer tegen het hek aan terwijl de appartementen zitten hoger en kijken over het hek heen en dat zijn precies de locaties die straks aangegeven gaan worden als de opties die aan bod komen. Als ik nu ga naar het proces, hoe dat dat verlopen is, dan was het uitgangspunt, de gemeente wil uitdrukkelijk graag de bewoners betrekken. Er heeft overleg met ons plaatsgevonden en de andere partijen, de gemeente, watersportvereniging en de bewoners 1 tot en met 29. Toen we dat overleg hadden, dat was een inloopbijeenkomst, met uitgangspunt is duidelijk gemaakt dat het een kleinschalige camperlocatie zou worden. Dat er, er werden twee opties aangeboden van camperlocaties en dat zijn dan de locaties die u hier ziet en deze. Er zou wel geen besluitvorming plaatsvinden. En deze twee camperlocaties zijn met name ook door de appartementbewoners en de bewoners daarnaast daarom ook afgewezen. Wij zijn met alternatieven gekomen en daardoor zijn de andere opties, deze en deze en hier was er ook nog een die is niet opgenomen in het voorstel, die zouden besproken worden en vervolgens zijn die door een proefopstelling met de bewoners en allerlei campers aan bod gekomen. Ook de wethouder Sleeking is geweest, heeft de appartementen bezocht en zag onze belangen en gevolgen voor ons wel plaatsvinden. Wat typisch was, was dat de campers die er waren, dat waren kleine busjes. Maar de campers die er straks kunnen komen, dat zijn alleen maar campers die bijzonder, alleen maar met toiletten aanwezig kunnen zijn, dus die hebben een aanzienlijk grotere lengte dan daartussen zit. Ik zal er dalk ook iets op ingaan. We hebben uiteindelijk een voorstel van de gemeente gekregen van de heer Koppelaar, zo moet ik het eigenlijk zeggen, ik zeg de gemeente, misschien niet correct, waarin de opties 1 en 5, de oorspronkelijke locaties alleen maar aan bod zijn gekomen. De vraagtekens die wij hadden, die zijn, daar is geen antwoord op gegeven terwijl wij wel de stelling was van de gemeente wil uitdrukkelijk de bewoners erbij betrekken. Ik zal deze opties dus nogmaals laten zien. Wij zitten hier, wij kijken hierop uit, en hier zijn de twee locaties. En deze opties, langs de weg en hier, daar zou makkelijk groen kunnen komen en daar waren de bewoners die de verticale bewoning hebben, kijken dan tegen het groen aan en dan zou dat geen enkel probleem zijn dus het was acceptabel voor ons en de bewoners. Liever hadden we nog steeds geen campers overigens. Onze bezwaren zijn dus achteruitgang van het woongenot, en dat is dan met name ... Ho, ik weet niet wat er nu gebeurt. Ah, sorry, voor de appartementbewoners heeft dat grote gevolgen voor ons uitzicht en de zichtlijnen. Wij zitten vaak aan de voorkant. Daar is met name 's middags waar de zon is, dan hebben we daar een klein balkon zitten. U ziet de bovenste, dat is waar we op kijken, dat is een vrij reële foto die we neer hebben gezet. Deze onderste is met een groothoek neergezet, u ziet de twee opties. De rechte lijn, de

wijze waarop het is. Je krijgt de vraag, daar zal ik dalk op ingaan, kleinschalige camperlocatie, of dat er op deze wijze nog wel sprake is. U moet ervan uitgaan bij de bovenste opstelling, dat is de opstelling, daar moet drie meter tussen zitten, dat heeft met brandveiligheid te maken, dan zit je op ongeveer 40 meter. Bij deze opstelling zit je op ongeveer 66 meter waar we op uitkijken van campers. Wij benoemen dat niet meer als kleinschalige camperlocatie. Risico van campinggedrag is aanwezig met luifels en mensen die daarvoor moeten zitten. Nou, verschillende bij ons van bewoners die zijn nu al in de stress van het gebeuren. Wat we ook vinden is dat hoor en wederhoor niet is toegepast. De geselecteerde opties die zijn meteen toegepast, niet meer teruggekomen, is geen antwoord op gegeven. De argumenten van de watersportvereniging betreffen vooral beheer en exploitatie. En je vraagt je op een gegeven moment af als bewoners, is er nu gewoon handjeklap tussen de gemeente en de watersportvereniging plaatsgevonden? De twee ...

De voorzitter: Wilt u gaan afronden?

De heer Jongenelen: Ja, ik spreek voor twee mensen eigenlijk.

De voorzitter: Ja, ja, ja,

De heer Jongenelen: We hadden alle twee vijf minuten.

De voorzitter: U zou politicus moeten worden.

De heer Jongenelen: Ja, nee maar ik wil wel, het is voor ons een groot belang dat we toch even bij jullie duidelijk maken. Ik snap jullie, dat jullie een lange avond hebben hoor. Maar als je gaat kijken naar de bewoners, de oppervlakte vierkante meter en ruimte, dat is dus afhankelijk van de opstelling tussen de 40 en 66 meter. Er moet brandoverslag ruimte tussen zijn. Je krijgt overigens ook nog toezicht wie dat gaat handhaven. Alternatieve camperlocaties in Dordrecht zijn al voorhanden, bijvoorbeeld op de Weeskinderendijk, dat is van de NKC, dat is een club, dan kun je meteen zien dat er twee gratis camperlocaties al zijn. Er kunnen in plaats van zes campers, ook kleinschalige locaties in Dordrecht gevonden worden. Kinapolis, voor de grap had ik gezegd hier voor het stadhuis, buiten vrijdag en zaterdag, dan is er plaats genoeg. Ter overweging, wij willen jullie vragen: is de realisatie van die camperplaats op de P-plaats, parkeerplaats dus, ook verantwoord en acceptabel voor ons als bewoners van de appartementen? Wij vinden dat we zelf eigenlijk niet gehoord en betrokken zijn en dat er geen invulling is gegeven aan onze belangen en de gevolgen die dat voor ons kan opleveren. Dat waren mijn vijf minuten. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, het was iets meer.

De heer Jongenelen: Ja, het was iets meer maar we waren met zijn tweeën oorspronkelijk.

De voorzitter: Ik heb zeven minuut twintig, ja. Nee, dus wat dat betreft is het nog keurig netjes.

De heer Jongenelen: En je ziet trouwens die foto's ook nog, daar ziet u wat het oplevert. Het visueel.

De voorzitter: Ja, ik heb hem hier ook hè.

De heer Jongenelen: O, sorry

De voorzitter: Dus ja, nee, het is ... Alleen dat met dat dingetje aanwijzen, dan zie ik het niet. Ik begin rechts, mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, ik heb even een vrij simpele vraag, als ik alle foto's bekijk, dan zie ik een volledig lege parkeerplaats waar alleen maar een aantal campers op gezet zijn. Maar is dat normaal gesproken een reëel beeld, zijn die parkeerplaatsen altijd leeg? En waarom is die parkeerplaats daar dan?

De heer Jongenelen: Nou, die zijn niet altijd leeg. Dat verschilt met name in de zomer, dan wordt die watersportvereniging, dan wordt er druk gebruik van gemaakt. Mensen komen aanzetten, auto neer en gaan vervolgens naar de boot toe. Dan staan er wel auto's, afhankelijk van de zomerse dagen. Dus verderop is er meer plaats, waar ze hem meestal neerzetten.

De heer Portier: Zeg maar in de zomer maakt het eigenlijk niet zo heel veel uit want je ziet de ene auto of de andere auto alleen zijn deze ietsje hoger.

De heer Jongenelen: Nou, ik weet niet of dat u een gewone auto en de campers, het verschil ziet. En dan moet u eigenlijk naar de voorste camper kijken, wat er zes zijn. En als er 66 meter zo van die campers achter elkaar staan, dan is dat wel wat anders dan de paar auto's die er staan. U mag komen kijken hoor, ik nodig u van harte uit.

De voorzitter: Mijnheer Tabak.

De heer Tabak: Ja, dank voor het inspreken. In het begin van de presentatie hoor ik u eigenlijk zeggen: goh, op zich wilden wij wel meedenken als bewoners alleen de plek moest voor ons anders zijn. Daar is de gemeente niet in meegegaan. En aan het eind van de presentatie hoor ik u toch maar zeggen: liever niet hier.

De heer Jongenelen: Nou dat ...

De heer Tabak: Is nou uw standpunt dat u het lie... Dat het op deze plek wel zou kunnen maar dat er wat geschoven moet worden?

De heer Jongenelen: Bij de eerste sheet heeft u, heb ik proberen duidelijk te maken dat de heer Koppelaar kwam met een voorstel, hij zei: er is niets beslist, we zijn aan het oriënteren wat voor opties er zijn maar er kunnen ook nog andere opties komen. Toen zijn we in gesprek gegaan en toen zijn we uiteindelijk gezegd: bij een andere opstelling op het terrein is het misschien wel haalbaar. En die opties zijn later dus weggeveegd, zonder motivatie naar ons toe.

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Ja, dank u wel voor het inspreken. Dan is toch mijn vraag direct eigenlijk, welke optie zouden jullie dan willen aandragen wat wel acceptabel is?

De heer Jongenelen: Wij vinden dat er in Dordrecht andere locaties aanwezig zijn, waar het kan, ook kleinschalig. Dat er ... Nee, u zegt nee maar ...

De heer Struijk: Ja maar dat mijn vraag niet.

De heer Jongenelen: Maar dan, als het over deze locatie betreft, want daar waren we dus in principe niet mee eens, dan zeggen we, die alternatieven die naar voren zijn gekomen, dichterbij het hek of daarvoor het water omdat dat voor de camperbezoekers, die kunnen dan aan het water zitten met de rug naar ons toe. En anders langs het hek is groen mogelijk, en dan zijn de bewoners die verticaal wonen, die kijken tegen het groen aan en zou dat acceptabel zijn.

De heer Struijk: Dus in ieder geval verder het parkeerterrein op.

De heer Jongenelen: Ja, ja.

De heer Struijk: Ja. En heeft nog een voorkeur of ze in lengte of in dwarsrichting, ik vermoed lengte?

De heer Jongenelen: Dat heeft te maken met de oppervlakte die noodzakelijk is als je het moet zeggen, ze moeten natuurlijk in en uit kunnen parkeren. Maar dat is in deze opstelling ook nodig want er moet volgens de NKC zes meter aan de voorzijde vrij zijn om in en uit te kunnen parkeren.

De heer Struijk: Ja. Nee, dank u wel.

De heer Jongenelen: En van de brandoverslag overigens, aan de andere kant is een woonboot, die daar zijn schuurtjes heeft, is het ook nog impact. En in de hoek is een vluchtwegmogelijkheid die nu ook niet gebruikt kan worden.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, ik zat nog even toch na te denken over het hoor en wederhoor want ik hoor toch dat er veel overleg met de gemeente geweest is met misschien niet het gewenste antwoord maar er is wel hoor en wederhoor geweest in dat opzicht. En stel dat er een ruimtelijke procedure wordt gestart, dan heeft u natuurlijk nog alle kansen om ook in formele zin nog weer te reageren en uw zienswijze kenbaar te maken. Dus wat is precies op dit moment dan het probleem in het bestuderen van de opties?

De heer Jongenelen: Er waren, er lagen vijf opties, daar zijn de oorspronkelijke twee opties meteen weer teruggevoerd. De andere opties zijn afgewezen op gronden waar wij van zeggen: daar zijn wij verder niks meer over gehoord. Onze argumenten, ook uit de enquête, zijn serieus naar voren gekomen. Daar hebben we niks meer over gehoord.

Zelfs de heer Sleeking, toen u bij ons, u heeft bij mij koffiedronken, kon zich verplaatsen in onze standpunten. Die had het zelf over: hey, dat groen aanbrengen en misschien aan de zijkant, dat het beter zou kunnen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Stolk.

De heer Stolk: Ja, denkt u ook nog dat als die campers er zijn, dat er geluidsoverlast en stankoverlast is?

De heer Jongenelen: Nou, we hebben die argumenten bij het eerste overleg naar voren gebracht. En het campinggedrag, dat is vrij nauwkeurig omschreven. Wij hadden daar onze vragen bij, met name 's avonds en ja, op zomerse dagen kun je niet verwachten dat de camperbewoners binnen gaan zitten. En daar werd gezegd: daar moeten wij, daar gaan we gewoon rekening mee houden, dat komt later als detailinvulling wel naar voren.

De voorzitter: Mijnheer Chapel.

De heer Chapel: Dank u wel, voorzitter. Bedankt voor het inspreken. Ik heb nog een paar vragen hierover want als ik u zo hoor, dan mis ik eigenlijk gewoon de participatie en van hé, wat doen we nou om de overlast te verminderen voor de bewoners. Hoe zit het nou het zicht op vervuiling, hoe gaan we dat eventueel proberen te voorkomen. Er zit ook een stukje verkeer bij zag ik van wat gaan we daarmee doen. Gaan we alle campers weren en wanneer gaan we dat dan doen of gaan we eerst niet handhaven. Als ik u zo hoor en ik lees het stuk, ja, ik mis nogal wat in de participatie. Heeft u dat gevoel ook nu?

De heer Jongenelen: Wij ... Het lastige was in het gesprek, dat wij met de gemeente spraken en met de watersportvereniging spraken en dat je dan vrij snel verzandt in een soort welles nietes gebeuren. Dat was dus de reden dat er gezegd is: we gaan die proefopstellingen maken, we gaan die vijf opties uitwerken. En vervolgens is er een enquête gehouden onder de bewoners. Overigens was er in eerste instantie 1 tot en met 29 uitgenodigd, terwijl 1 tot en met 14 op parkeerterrein uitkijkt en 1 tot en met 6 op de opties uitkijkt, dat was ook al een punt wat speelde. Maar dat zijn allemaal details waar ik jullie nu niet mee lastig wil vallen. Dus het wrong op een gegeven moment. Het had te maken met, ja, is het nou jullie belang als watersportvereniging en de gemeente leek daardoor achterover te leunen.

De heer Chapel: Mag ik...?

De voorzitter: Mijnheer Chapel, ja, ik heb wel even een verzoek aan de inspreker of u iets dichterbij de microfoon.

De heer Jongenelen: Sorry.

De voorzitter: Ik heb al de commissiegriffier hem iets uw kant op laten doen maar ...

De heer Jongenelen: Sorry.

De voorzitter: Ja, helemaal goed. Mijnheer Chapel.

De heer Chapel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nog één vraag, alles bij elkaar, u zou opnieuw in gesprek willen, opnieuw met de bewoners en de gemeente om te kijken wat haalbaar is en dan wel in detail in plannen, zou dat een optie voor u kunnen zijn?

De heer Jongenelen: Nou, wij als appartementbewoners vinden die voorgestelde opties, die twee, zoals we erop uitkijken, die vervallen voor ons. Die zijn voor ons niet acceptabel. Dus we willen wel meedenken maar dan hebben we wel zoiets van zullen het moeten zijn dat de overlast, visueel overlast, et cetera, et cetera, dat die geborgd is. Dat het een belangrijk criterium is voor ons.

De heer Chapel: Dus eigenlijk zegt u: dit stuk kan gewoon terug naar de wethouder ...

De heer Jongenelen: Ja.

De heer Chapel: ... en die kan opnieuw zijn werk doen en die kan dan opnieuw langs ons.

De heer Jongenelen: Ja.

De heer Chapel: Dat was eigenlijk gewoon wat u vraagt.

De heer Jongenelen: Nou, of dat de wethouder ... Het waren de ambtenaren die ons inziens het naar voren brachten en zoiets hadden: nou, dan komt het later wel bij B&W, die moeten maar een uitspraak doen.

De heer Chapel: Oké. Ik weet genoeg, dank u.

De voorzitter: Dat ga ik nu eventjes stoppen, alstublieft, dank u wel. Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, een korte vraag mijnheer Jongenelen. Andere optie had u het over. U zei: nou, verder opschuiven, dat zou voor ons bespreekbaar kunnen zijn. Maar dit is ongegrond verklaard of ten minste, het is niet verder uitgelegd waarom het niet ...

De heer Jongenelen: Nee. Dat is voor de watersportvereniging geloof ik niet acceptabel maar dat zou u aan de watersportvereniging moeten vragen.

De heer Nederhof: O. Ja, ja, maar u zou het wel willen weten waarom het niet ging.

De heer Jongenelen: Ja.

De heer Nederhof: Nou, dat lijkt me ook meer dan logisch. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank voor het inspreken ook, allereerst. Een vervolgvraag, misschien meer als vervolg op de heer Nederhof de vraag, we hebben in

onze vergaderstukken vandaag ook een notitie gehad met het overzicht met allerlei verschillende scenario's en de argumentatie daaromtrent. Is dat iets wat in een eerder stadium of vrij recent ook met de bewoners is gedeeld over de plussen en minnen die gemaakt zijn per opstelling, is dat met de betrokkenen gedeeld?

De heer Jongenelen: U bedoelt deze opstelling? Die ...

De heer Noldus: Nou ja, van de vijf verschillende opstellingen die samen zijn onderzocht en alle afwegingen die daarbij gemaakt zijn, is dat iets wat gedurende het proces met de bewoners is gedeeld?

De heer Jongenelen: Bij de eerste bijeenkomst die we met de watersportvereniging hadden en de heer Koppelaar en nog wat heren, daar zijn die twee met name naar voren gekomen en dat hebben we afgewezen. Toen zijn die drie, in totaal dus vijf opties naar voren gekomen, met de proefopstelling, en daarna is er eigenlijk, ook door covid, niet veel overleg meer plaatsgevonden. Alleen maar geconfronteerd met uiteindelijk de twee voorgestelde opties.

De voorzitter: Oké, mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, dank. U heeft twee andere opties of drie andere opties gesuggereerd, die zijn bij de proefopstelling dus ook in de praktijk gebracht. Was die proefopstelling een beetje wat u er van tevoren van verwacht had? En heeft u toen ook iets gemerkt, wat de watersportverenigingen, waren die daarbij betrokken?

De heer Jongenelen: Ja.

De heer Van der Meer: Heeft u toen iets gemerkt van wat hun opvattingen daarover waren?

De heer Jongenelen: Nee, nee, het enige wat we zeiden was: hé, de wagens zijn niet representatief. Want het was lastig om lange wagens te krijgen. En nee, dit is eigenlijk het enige wat er naar voren kwam.

De heer Van der Meer: De alternatieven bevielen u inderdaad ook in de praktijk beter?

De heer Jongenelen: Ons wel.

De heer Van der Meer: Ja. Anderen niet?

De heer Jongenelen: Nou, dat was dus die watersportvereniging.

De voorzitter: Waren ineens een heleboel vragen, mijnheer Van der Meer. Iemand nog? Nee, oké, heel erg bedankt.

De heer Jongenelen: Oké.

De voorzitter: Een vraag aan de commissie. Want op zich stond die voor vanavond, nou ja, ter bespreking zeg maar. Consultatie dus ...

De heer Van der Meer: Voorzitter, mag ik daar een wedervraag over stellen?

De voorzitter: Natuurlijk mag dat, mijnheer Van der Meer.

De heer Jongenelen: Fijn. Ja, want het is mij niet honderd procent duidelijk wat nu eigenlijk van ons gevraagd wordt. Er wordt gevraagd: moet er wel of niet een ruimtelijke procedure gestart worden? Ik heb dat opgevat: als wij nee zeggen tegen die vraag, dan gaat het hele plan niet door. Als wij ja zeggen tegen die, op die vraag, dan start er een ruimtelijke procedure met alle inspraak en bezwaarmogelijkheden, enzovoorts, die daarbij horen en dat kan dus in principe nog steeds tot de uitkomst leiden dat er helemaal niks gaat gebeuren. Is dat juist?

De voorzitter: Wil de commissiegriffier dat, die bevestigt dat? Dus dat, u kan bij de griffie gaan werken.

De heer Van der Meer: Nou, dat lijkt me heerlijk. Nou ja, dat zou voor mij een reden zijn omdat ik wel het belang zie van die, van een camperplaats om gewoon te zeggen: start die ruimtelijke procedure en laten we gewoon kijken wat daar uitkomt en of daar nog alternatieven in naar voren kunnen komen.

De voorzitter: Oké, dan maak ik even de ronde op dat voorstel. Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, ik ben het daar toch niet mee eens, nog niet. Ik vind dat te snel. Want ik heb het gevoel dat dan de trein gaat rijden en dan gaat die niet meer stoppen, dat heb ik al uit ervaring meegemaakt. Dus ik had daar eigenlijk wel een ander idee over maar ja, ik vind eigenlijk, als ik mijn verhaaltje mag doen, maar als uw vraag net ... Als ik antwoord mag geven op uw vraag, dan wil ik graag even een paar zinnen gebruikmaken van. Kan dat?

De voorzitter: Dat zou kunnen op het moment dat iedereen dat nu wil.

De heer Nederhof: Nou, dat is mijn vraag.

De voorzitter: En dat is dus even wat ik dus net voorleg, ook voorstel van mijnheer Van der Meer.

De heer Nederhof: Oké, oké.

De voorzitter: Dus we hebben dus nu weer twee voorstellen, eentje van de heer Van der Meer, eentje van de heer Nederhof. Wie biedt?

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik bied in dit geval voor het voorstel van de heer Van der Meer.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter, er zijn duidelijk verschillende belangen in het spel die tegen elkaar afgewogen moeten worden. Nou, daar hebben we ruimtelijke procedures voor. Dus mijn antwoord op die vraag is dan inderdaad: ja. Dus dan sluit ik aan bij de heer Van der Meer en de heer Kleinpaste.

De voorzitter: Oké. Ik kijk nog even rond. Ik zie nog wat, ik zie mijnheer Gündogdu knikken. Ik zie mijnheer Tabak, die wil wat zeggen.

De heer Tabak: Voorzitter, wij kunnen ons ook aansluiten bij de woorden van de heer Van der Meer.

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: En ook deze mijnheer sluit zich aan bij de woorden van de heer Van der Meer.

De voorzitter: Oké.

De heer Stolk: Ja, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Stolk.

De heer Stolk: Ik zit echt nog met een vraag, net zoals mijnheer Nederhof zegt: moeten we niet eerst daar toch misschien ook als commissie gaan kijken hoe de situatie daar is en hoor en wederhoor toepassen, voordat we iets gaan doen in de procedure? Want ik begrijp, als de procedure gaat lopen, dan komen er natuurlijk wel bezwaren maar misschien kunnen we die tussenstap nemen. Want ik ken de situatie maar ik proef toch een tweespalt.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Chapel.

De heer Chapel: Is het niet mogelijk om toch even een paar vragen op de wethouder af te vuren over hoe het zit met verkeer, met vervuiling, met uitzicht? En dat die nog één keer de moeite neemt met zijn ambtenaren om eens even goed te kijken met deze bewoners voordat we naar de volgende stap gaan? Dat voorstel zou ik willen indienen.

De heer Portier: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, dit zijn toch allemaal zaken die in zo'n ruimtelijke procedure aan de orde komen. Daarvoor heb je die procedure, om dat soort vragen te beantwoorden. Het is dus of het is nu helemaal van de baan en dan gebeurt er niks meer, of we gaan gewoon netjes dit afhandelen. En dan kan het alsnog gebeuren dat we zeggen: er gaat

niks gebeuren want te grote bezwaren, dat kan, of we vinden het wel een voor iedereen min of meer aanvaardbare oplossing.

De heer Chapel: Oké, als die zo is, zo had ik hem niet begrepen, ik had echt van, als we hem gaan opstarten dan gaat het gebeuren, zo ... Ah, oké, dan kan ik mee met de SP.

De voorzitter: Nee, mijnheer Van der Meer heeft het daarnet heel correct verwoordt, tenminste in die zin dat de commissiegriffier dat heeft beaamd dat het zo werkt. En dus dan is er nog niks. Mijnheer Nederhof.

De heer Nederhof: Ja, ik vind het toch, Beter Voor Dordt die zegt toch eigenlijk: hebben we nou alle locaties wel genoeg bekeken? Want op de Stadswerven is nog voorlopig de komende jaren ruimte genoeg en het zit ontzettend dichtbij het centrum. Al die campereigenaren willen zo dicht mogelijk bij het centrum en we hebben 25 camperplaatsen en dat is allemaal ver weg. Het Vissertje, nou, ik hoef ze allemaal niet op te noemen. Dus feitelijk zouden wij aan het college willen vragen: kijk nou nog een keer langs, naast de Biesboschhal, daar aan die kant tegenover Kinopolis en zo. Want die vorige plek heeft enorm goed gewerkt op de Stadswerven, maar goed, dat is mijn vraag. En dan denk ik: laat dat nou eerst nog eens uitzoeken. Maar ja, als jullie vinden, deze trein gaat rijden, oké, dan democratisch besluit, dan gaat die rijden. Maar ik vind het heel gek op een parkeerplaats, om daar campers te zetten. Dat is mijn, ons probleem eigenlijk. Gewoon in een woonwijk gaan wij plek zoeken en daar gaan we campers neerzetten.

De voorzitter: Maar mijn conclusie is dat het merendeel van de aanwezige commissieleden de procedure in gang wil zetten en dan in die fase, dat daar alle vragen in beantwoord worden en bezwaren gemaakt kunnen worden, dat het nog tegengehouden kan worden, dat er wellicht alternatieven nog aangeboden kunnen worden. Dus dat het moment dat dat zeg maar de wens is van de meerderheid en de meerderheid respecteren we dus dan gaan we dat zo doen. En dat betekent dan dus automatisch dat, even kijken, ik moet even een blaadje terug, ja, ja, het is een consultatie dus wij hoeven daar dan op dit moment ... Nee, behalve het besluit wat we genomen hebben en dat is om de procedure op gang te laten komen. Goed, dank u wel. En ik stel voor dat we nu even gaan pauzeren en dan gaan we om 21.45 weer verder.

35. 'Een huis voor iedereen? Deel 1 Woononderzoek RKC: beschikbaarheid - Raadsvoorstel

De voorzitter: Zo, gaan we verder met de punten 35, 36 en 37. 35 is, 'Een huis voor iedereen?', dat is deel 1 van het Woononderzoek van de RKC. Beschikbaarheid.

36. Raadsinformatiebrief over Wonen en zorg voor senioren - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: 36 is de raadsinformatiebrief over Wonen en zorg voor senioren.

37. Brief van Adviesraad WMO & Jeugd Dordrecht en resultaten onderzoek senioren over wonen en woonomgeving

De voorzitter: En 37 is de brief van de Adviesraad WMO & Jeugd Dordrecht en resultaten onderzoek senioren over wonen en woonomgeving. Deze worden gezamenlijk besproken. De portefeuillehouder is Marco Stam, de wethouder die is aanwezig en tevens zijn er twee mensen van de rekenkamer, Steven Oostlander en Femke Sijbrandi. Vanavond ligt het rapport van de rekenkamer voor, daar wordt de raad gevraagd om kennis te nemen van het rapport en de conclusies van het onderzoek te onderschrijven en het college op te dragen de aanbevelingen uit te voeren. De politieke vragen die richten zich voornamelijk op de raad zelf en deels op het college, maar omdat het een rapport van de RKC is en niet van het college, zijn dus de leden van de RKC aanwezig voor de beantwoording van eventueel inhoudelijke vragen van het rapport. De raadsinformatiebrief over wonen en zorg voor senioren is door de commissie Sociaal naar Fysiek doorgestuurd en is toegevoegd aan deze bespreking. Dit geldt ook voor de brief van de Adviesraad Wmo en Jeugd. De politieke vragen voor deze bespreking luiden: wat vinden wij als raad van in dit onderzoek vermelde resultaten en conclusies, zijn die wel in lijn met de afgelopen jaren door het college geventileerde prognoses gericht op deze raadsperiode en daarna? Die is van het CDA. Dan krijgen we: wat vinden wij van de sterk afnemende beschikbaarheid van woningen in de periode 2016-2021, vooral treffend de lage inkomensgroepen zowel in de huur als in de koopsector? Ook van het CDA. Volgende vraag is: moeten wij wel gerust zijn op de in het onderzoek vermelde prognoses voor wat het bouwen van woningen vooral in de sociale huursector als bij goedkopere koopwoningen? Ook van het CDA. Dan krijgen we nog: moet het overnemen van de aanbevelingen niet tot een wezenlijk anders woningbouwbeleid leiden en hoe zou dat andere beleid eruit moeten zien? Die is van GroenLinks. Is het college zich bewust van de afname van het aantal woningen in de goedkopere sectoren en wanneer was het college zich daarvan bewust, welke stappen heeft het college toen ondernomen? Die is van de PvdA. Daar zie ik niemand van aanwezig. Jacqueline komt terug, oké. Ik geef eerst het woord aan de fracties die de politieke vragen hebben aangedragen maar wel met het dringende verzoek dat we hier geen hele Woonvisie bespreken dus of u zich wel wilt beperken tot de stukken die voorliggen. Ik start gezien het aantal politieke vragen wat gesteld is door één partij met het CDA. Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, dank u, voorzitter. Allereerst mijn complimenten over het door de rekenkamer uitgebrachte rapport. Die is klink en klaar helder en geeft ons behoorlijk wat inzicht op de veronderstellingen die wij de afgelopen jaren als fractie al hebben geuit in deze raadsperiode. Maar het geeft nog eens een keer een heel scherp beeld van wat de doelen waren van het college en wat er nu van is terechtgekomen. En dat stelt ons in feiten teleur. We zien dat met name in de sociale huursector en in de goedkope koopsector we gigantisch zijn achtergeraakt, gedurende de periode. Dit met ook, dat vond ik wel aardig in het rapport, dat natuurlijk gaandeweg vanaf 2016 het beeld is verschoven. Je kan altijd, ja, ik zou zeggen, maar even een koe in zijn kont kijken, maar de volgende stellingen in 2016 die respecteer ik maar we hebben nu gezien in de loop van de jaren dat de bijstellingen op dat traject, laten we zeggen, zijn achtergebleven op de problematiek. Als je nu ziet wat de kanspercentage van woningzoekenden in sociale huurwoningen zijn, nou, die zijn gehalveerd ten opzichte van 2016. En datzelfde geldt eigenlijk ook voor de goedkope koopsector. Ja, ik zal me inderdaad maar niet gaan verleiden tot laten we zeggen verkiezingsretoriek. Dit zijn cijfers die er niet om liegen en

dat vraagt voor het nieuwe college om een verdubbelde aanpak om de opgelopen achterstand in te halen. En dan zeker, en daar spreekt het rapport ook op, veel meer geënt op de doelgroepen. Want prijzen is één, maar doelgroepen is eigenlijk heel belangrijk. En dan spring ik maar even over op de raadsinformatiebrief van wonen en zorg, een prima doelstelling, ambitie. Maar ook hier is het punt, want dan gaat het met name om het aspect seniorenwoningen, hier is ook weer het punt: hoe ga je die realiseren? Doelstellingen zijn prima maar ik vraag altijd maar, boter bij de vis, waar kunnen ze komen? En daar zal een verdubbeling van de inzet plaats moeten vinden om dat dan ook waar te maken. En dan kom ik op het laatste punt terecht en dat is van de brief van de Adviesraad Wmo. Die bevestigt weer even dat beeld dat de beste doorstromingsmethodiek is mensen helpen met name, en dat is een bekend fenomeen van het CDA, met name die als het ware gevangen zitten in een traditionele sociale huurwoning. Die moet je vooruithelpen in een overgang naar een nieuwe woning zodat een, en dat wordt dan vaak een appartement of in ieder geval het kan ook een knarrehofje zijn als dat in delen van de stad kan, maar die beweging moet je op gang helpen. Dan maak je ruimte voor ook de jongere groep die niet in staat is om een woning te kopen, want daar moeten we wat aan doen.

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Dank u wel, voorzitter. De heer Oostenrijk die heeft het over bouwen voor doelgroepen. Prima, hij weet waarschijnlijk ook wel het beleid van de huidige coalitie waar ook het CDA deel van uitmaakt, dat was met name kwalitatief goede woningen bouwen voor het hogere segment om mensen met hogere inkomens aan Dordt te binden. Dat is hard nodig om het huidige voorzieningenniveau te handhaven. Doorstroming zou er dan voor moeten zorgen dat mensen van midden naar hoog, van laag naar midden, enzovoorts, ja, er komt iets op gang. Moet ik nu concluderen dat het CDA dit beleid een beetje verlaat? En ja, hoe ga je het dan oplossen dat de gemiddelde inkomens in Dordt toch wel een beetje, hoorde ik bij een vorige vergadering, aan het zakken zijn, Dordt verarmt. Dat is een probleem, hoe wil het CDA dat oplossen?

De heer Oostenrijk: Voorzitter, in de realisatie van de huidige plannen verarmt Dordt niet, nee maar Dordt verrijkt. We kijken even naar alle plannen die, laten we zeggen, nu hard zijn. En of ik nu naar Stadswerven kijk of naar Amstelwijck of zelfs de zuidelijke rand van Wielwijk, dat zijn allemaal plannen voor de midden en hogere inkomens. Dus er is totaal geen sprake van een verarming, nee, er is sprake van een verrijking. Ik constateer alleen dat we nu gaandeweg de periode 2016-2021 met een toenemend probleem zitten dat we onze Dordtenaren, we hebben het over Dordtenaren, die niet in staat zijn om in die dure sector een plek te vinden, om die ook te helpen. En we zitten inderdaad op het snijvlak van oud beleid en nieuw beleid. Ik heb geen idee wat ChristenUnie/SGP in zijn verkiezingsprogramma hebben staan. Wij ... Nou ja, ik weet in ieder geval wel dat het CDA inzet op in ieder geval 30 procent sociale huurwoningen. En dat is inderdaad een bijstelling van het beleid gelet op de veranderde omstandigheden.

De heer Struijk: Voorzitter? Ik dacht dat onze partij de eerste ongeveer was die het verkiezingsprogramma klaar had dus volgens mij had u wel de gelegenheid gehad om het te lezen. Maar daar gaat het nu niet over. Ik ga ook geen reclame maken. U zegt:

Dordrecht verarmt niet, Dordrecht verrijkt. Er is in de vorige vergadering gewoon, en volgens mij was dat in de laatste raadsvergadering die ik meegeluisterd heb, is er gewoon uitdrukkelijk gezegd dat het gemiddeld inkomensniveau in Dordrecht, dat gaat omlaag. Nou, dat noem ik verarmen. Dat er juist huizen voor rijkere mensen gebouwd worden en dat er dure huizen gebouwd worden, dat klopt, maar dat betekent nog niet dat het gemiddeld inkomen, nee, dat is gewoon het staande beleid. En dat staande beleid, en daar heeft u inmiddels antwoord op gegeven, dat wil het CDA dus in ieder geval gedeeltelijk verlaten. Is mijn conclusie juist?

De heer Oostenrijk: Ja, want als het staande beleid gehandhaafd zou blijven, dan zouden we op die tien procent sociale huurwoningen blijven zitten of opgerekt misschien tot vijftien, maar we hebben er nog, we hebben er nog 1000 achterstand te gaan. Dus het zal linksom of rechts moeten zijn, als we die 10.000 woningen willen bouwen tot 2030, dan zullen we dus voor die doelgroepen plekken moeten vinden. Ook voor de hogere inkomens, terecht, maar laten we alsjeblieft nu niet even het laten zien van dat dan de mensen die minder inkomens hebben, minder te besteden hebben. En of dat nu in de goedkope koopsector zit of in de huursector of in welke sector dan ook waarop lagere inkomens zijn aangewezen, wij geven daar een zwaarder accent aan. Want ook dat zijn onze Dordtenaren.

De heer Noldus: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Vraag aan de heer Oostenrijk dan daarop. Stelt u dan voor dat u het CDA een andere verdeling van de woningvisie zeg maar zoals in de Woonvisie is vastgesteld voorschrijft? Of zegt u: nee, het gaat ons om, wat ook de rekenkamer constateert, het achterlopen of het inhalen van de achterstanden die in het rapport verwezen zijn, vooral op de sociale huur en de goedkopere koopwoningen?

De heer Oostenrijk: Nou, in ieder geval dat rapport bevestigt in ieder geval de pijnlijke situatie voor velen Dordtenaren. Dat ze dus, laten we zeggen, in die zin nog steeds minder kans hebben om in Dordt te kunnen blijven wonen. En daar zal dus een nieuw evenwicht moeten worden gevonden, dat is iets voor de nieuwe raad, maar wij zien wel dat verschijnsel dat we meer moeten doen voor die Dordtenaren die anders echt in de knel komen.

De voorzitter: Mijnheer Struijk, nog één.

De heer Struijk: Oké, dank u wel. Bij mijnheer Oostenrijk nog één. Ik snap u hoor, als er één groep buiten de boot valt, dan is het de groep mensen met een hele dunne portemonnee. Want het is terecht, de sociale huursector is met vier procent afgenomen terwijl de bevolking licht gegroeid is. Goedkope koopwoningen die zijn allemaal ongeveer duur geworden dus weinig goedkope. Daar moeten we dus gaan bouwen, sociale huurwoningen en goedkope koopwoningen. Maar u weet net zo goed als ik en waarschijnlijk nog wel beter, dat de bouwkosten, dat de grondstofkosten explosief gestegen zijn. Dordrecht is een hele lastige gemeente want we gaan niet de polder in

dus we moeten inbreiden. We zitten met hele complexe situaties. Heeft het CDA een oplossing, hoe kunnen wij huizen van pak hem beet twee ton bouwen in Dordrecht of een sociale huurwoning van 600 euro per maand? Dat lijkt me knap.

De heer Oostenrijk: Ik beperk me even tot die sociale huurwoningen. Als ik zie dat corporaties elders in het land nog druk aan het bouwen zijn, ook grondgebonden woningen, dan kan dat alleen in samenspraak met de gemeente want dan hebben we het over grondkosten. Kijk maar even de bouwbedrijven die in staat zijn om laten we zeggen de pakkettenwoningen, en dat zijn echt goede woningen hoor als het gaat over het energetisch gehalte en ook de bouwkwaliteit, dat kan elders wel. Dus dan zeg ik, als we nu in een tijd komen waarin woningcorporaties meer armslag hebben om ook te kunnen investeren, dan moet je als gemeente daar de partner van willen zijn en zoeken naar alle mogelijkheden die er zijn.

De voorzitter: Ja, ik hoor links van me ademhalen, ik denk, wilt u ook nog interrumpen?

De heer Van der Meer: Nee.

De voorzitter: Nee, oké.

De heer Van der Meer: Ik wacht rustig tot ik de beurt krijg.

De voorzitter: Oké. Iemand anders nog richting de heer Oostenrijk? Nee. Prima. Dan gaan wij ... Het zou fijn zijn als het gewoon een beetje stiller kan zijn aan die kant. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. Het rekenkamerrapport stelt, wat wij ook al vaker hebben geconstateerd, dat de beschikbaarheid van woningen in Dordrecht ondermaats is. Dat woord is nogal duidelijk. Met name wat betreft sociale huur, dat is al genoemd, en koop beneden de drie ton en eigenlijk ook tussen de drie ton en de vierehalve ton. Boven de vierehalve ton is het tekort veel en veel kleiner. Mede in het licht van de nog steeds problematisch zijnde en problematischer wordende situatie op de woningmarkt, met name voor lage inkomens en starters, maar ook voor veel jonge gezinnen en voor een belangrijk deel van de ouderen, daar is ook al wat over gezegd, vraagt het beeld dat de rekenkamer schetst om wezenlijk ander beleid. De aanbevelingen van de rekenkamer kunnen daar prima bij helpen en we zijn dan ook heel blij dat het college die aanbevelingen overneemt. Maar daaraan zou wat ons betreft veel explicieter de opdracht aan het college en dus ook aan het volgende college moeten worden toegevoegd om te zorgen dat er veel meer goedkope woningen in de drie, in elk geval door de eerste twee door mij genoemde categorieën worden gebouwd, huur en koop dus in het sociale segment zeg maar. Dat moet in het plan van aanpak wat wij aan het nieuwe college gaan vragen worden opgenomen. Daarom zijn wij van plan om bij punt 3 uit het voorgestelde raadsbesluit via een amendement een toevoeging te maken om daarbij zorg te dragen voor bij dat plan van aanpak voor een substantiële vermindering van het tekort aan sociale huurwoningen en betaalbare koopwoningen met name onder de drie ton. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wil het woord voeren? Mijnheer Kleinpaste? Daarna mevrouw Jager.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, ik was van plan om het heel kort te houden, ik bedoel, er ligt een prima rapport van de rekenkamercommissie, daar dank voor. De aanbevelingen die daarin gedaan zijn die worden overgenomen door het college. En al het andere is kwestie van, of je neemt het mee in coalitie onderhandelen of in een raadsprogramma wat we met elkaar bespreken. Maar dat tillen we over de verkiezingen heen en is aan een volgende raad om met bijstellingen en met een nieuw programma te komen om te zorgen dat de aanbevelingen die hierin staan ook daadwerkelijk tot concreet beleid gaan leiden. Het heeft niet zoveel zin om daar nu nog heel veel woorden in deze periode aan te wijden want er zijn verkiezingen aanstaande en daarna zijn er alle kansen om eendachtig dit rapport daar goed beleid op te formuleren.

De heer Van der Meer: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Een vraag aan de heer Kleinpaste. In het raadsvoorstel wat er ligt wordt een opdracht aan het college gegeven om een plan van aanpak te formuleren. In de praktijk zal dat voornamelijk een opdracht aan het nieuwe college zijn natuurlijk. En mijn vraag aan de heer Kleinpaste is of hij er tegenstander van is om die opdracht nu mee te geven? Mijn amendement wat ik nog even losjes geformuleerd heb is erop gericht om die opdracht nog wat aan te scherpen. Maar ik beluister uw betoog eigenlijk alsof u helemaal geen opdracht aan het college wil geven en het maar over wil laten aan de nieuwe raad. Is dat wat u bedoelt?

De heer Kleinpaste: Ik zou het primair dan een opdracht aan het volgende college vinden en ik vind het wel zo chique dat de nieuwe raad daar dan ook invloed op heeft en nog iets van kan vinden dus.

De heer Van der Meer: Vanzelfsprekend, dat kan altijd.

De heer Kleinpaste: Dat was dan ook precies wat ik betoogde.

De voorzitter: Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Ja, dank voor het rapport, het is een goed rapport, het is een sterk rapport. Ik heb het bekeken en volgens mij, de conclusies die lijken juist. De resultaten zijn achtergebleven bij de prognoses en de verwachtingen. Of dat een verrassing is, dat lijkt me sterk. De sterk afnemende beschikbaarheid van woningen in de periode 2016 tot 2021 was te voorzien. Is ook voorzien al in 2002, dat het zo zou gaan gebeuren en dat de hardste klappen zouden vallen in de sociale huursector en de goedkopere koopwoningen ook, ook dat was allang bekend. Dus de verbazing en de teleurstelling, die begrijp ik niet helemaal als ik heel eerlijk ben. Er zitten hier aan tafel mensen die hebben daar ik weet niet hoeveel moties en amendementen over ingediend die het nooit haalden en ineens is iedereen teleurgesteld

en verbaasd. En dat in een tijd waarin dus ook er een wezenlijk gebrek is aan personeel, al heel lang in de bouw.

De heer Struijk: Voorzitter?

Mevrouw Jager: En ook dus op een gegeven moment er nu een gebrek aan materialen is. Dus ...

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan mevrouw Jager. Sorry dat ik uw bevlogen betoog moet onderbreken maar kunt u concreet aangeven hoe u kennelijk ook al wist in 2002 dat het in 2022 er zo zou uitzien?

Mevrouw Jager: Zeker. Als je dus jarenlang, echt al heel erg lang gemiddeld in een bepaalde periode van een paar jaar 1200 sociale huurwoningen sloopt en er 120 voor terugbouwt en dat vol blijft houden, zo dusdanig dat mensen uit Dordrecht, mijnheer Oostenrijk maakt een pleidooi om de Dordtenaren in Dordt te kunnen blijven laten wonen, maar ze zijn al lang eigenlijk min of meer gedwongen verhuisd naar Sliedrecht en Zwijndrecht omdat er hier geen plaats was. Er worden hele wijken zijn er afgebroken, daar is minimaal sociaal voor teruggebouwd, zowel koop als huur, er is heel veel duur gebouwd. En ik begrijp de opzet wel, daar word je straks welvarender van. Maar dan moet je niet net doen alsof je het voor de mensen met een kleinere beurs ook goed gedaan hebt al die tijd en dat het nu pas vanaf 2016 verkeerd gaat, want dat is dus echt niet waar.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, ik zit even met een vraag aan mevrouw Jager. Zij spreekt nu namens Beter Voor Dordt. Dus Beter Voor Dordt heeft het ook al in 2002 aan zien komen?

Mevrouw Jager: Nee, dat ...

De heer Oostenrijk: Ja.

Mevrouw Jager: Kom nou.

De heer Oostenrijk: Ja, u spreekt namens Beter Voor Dordt.

Mevrouw Jager: Ik spreek namens ... Dit is mijn eigen ervaring die ik al opgedaan heb in de participatieraad bij Trivire.

De heer Oostenrijk: Ja, maar u spreekt niet als persoon, u spreekt als raadslid. Dus dan zeg ik: Beter Voor Dordt, los van wat je ervan vindt, maar heeft in ieder geval al die moties mee verworpen waar u het nu net over had.

Mevrouw Jager: Ja, dat is waar.

De heer Oostenrijk: Ja, ja, dus ...

Mevrouw Jager: Ja.

De heer Oostenrijk: Dus u zit tegen uzelf te praten.

De voorzitter: Oké, dat is een constatering. Mevrouw Jager, gaat u verder.

Mevrouw Jager: Goed, dank u wel, mijnheer Oostenrijk. De prognoses zijn altijd afhankelijk van de in het onderzoek betrokken factoren, in de mate waarin deze erin betrokken worden en dat laatste kan ik niet ontdekken dus voorspellingen vallen er volgens mij heel slecht te doen. Ik heb vanmiddag nog een paar vragen gesteld aan de wethouder hierover. Even kijken hoor, daar heb ik ook antwoord op gekregen, wat mij ook wel weer ... De wethouder, dat was wethouder Heijkoop geloof ik die dat rapport gemaakt heeft, die visie gemaakt heeft, waarin dus zegt dat dus 700 oudere woningen, 300 pluswoningen en 300 verpleeghuisplaatsen bij zouden moeten komen. En ik heb dus gevraagd: hoeveel zijn er nu? Gezien de verwachting van de toename van ouderen en zeer ouderen. En dan is het antwoord dus: hoeveel van deze woonvormen er op dit moment in Dordrecht zijn is eveneens nog niet exact bekend. Ze weten dus helemaal niet, ze weten niet hoeveel oudere woningen, pluswoning, het is een indicatie die vanuit een landelijk gevoel vertaald is. Vandaar dat het college in een paar scenario's in de discussienota voorstelt om nader onderzoek te doen naar de woningbehoefte en aanbod van senioren. Dus hoe kun je nou op een voorstel ja zeggen als college zelf nog niet weet hoeveel het zou moeten worden? Dat ze dus wel de indicatie geven van 700 woningen, driehonderd plus en driehonderd verpleeghuisplaatsen en dat ze dus gewoon zeggen: stelt een paar scenario's voor om nader onderzoek te doen. Maar dit is het gedeelte dat volgens mij grotendeels bij Sociaal ook gelegen heeft. En wij denk ik in Fysiek hebben het echt over woningen en woonvormen.

De heer Oostenrijk: Maar voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Dat stuk over wonen en zorg, we kennen die splitsing tussen wonen en zorg, in die zin dat de zorg is voor de zorg en de woningen voor de zorg is voor wonen om het maar even zo te zeggen. Er is toch niets met die ambities, zeker als u kijkt naar de brief van de Wmo, dat, en ik zal hem er even bijpakken, die zegt met zoveel woorden dat de helft van de senioren eigenlijk zou willen moeten verhuizen. Nou, en dat is niet naar een woning met een loeigrote tuin, nee, dat is met een woning die adequaat uitgerust is op hun woonsituatie in combinatie met zorg. Dat ondersteunt u toch ook?

Mevrouw Jager: Jazeker.

De heer Oostenrijk: Dat die wenselijkheid er is?

Mevrouw Jager: Jazeker.

De heer Oostenrijk: Nou.

Mevrouw Jager: Ik vraag me alleen af: zijn de aantallen die hier genoemd worden genoeg?

De heer Oostenrijk: O.

Mevrouw Jager: Dat is gewoon het hele punt.

De heer Oostenrijk: Nou, dat wordt een mooie discussie om dat nader uit te spitten maar de grondslag van die visie, die delen we dus.

Mevrouw Jager: Ja, de grondslag wel alleen er worden hier cijfers genoemd waarvan ik zeg: nou, oké, vertaal dat eens terug naar het heden, hoeveel zijn er nu, je verwacht zoveel toename, hoeveel moet er dan bij? En dan is het: ja, we kunnen niet vertellen hoe het nu is.

De heer Oostenrijk: Dat is een leuke klus voor het nieuwe college.

Mevrouw Jager: Mijn idee. Oké, dan had ik nog één puntje over, ik moet even schakelen weer hoor van schermje, over punt 36. Ja, er wordt gesproken bij punt 36 wordt ook gesproken over ontmoetingsplaatsen in de wijken. Nou is ook voor iedereen maar ook voor ouderen hebben we het dan over op dit moment even. En nou is voor mij een ontmoetingspunt niet een plaats in een plint van ik zal maar zeggen een wooncomplex waar ook zorg geleverd kan worden als dat twee uurtjes in de week koffiedrinken voor bewoners en wijkbewoners is, maar dat is voor mij een plaats waar je dus eigenlijk overdag altijd terecht zou moeten kunnen. In ieder geval overdag en soms 's avonds ook. En dan kom je dus al gauw op iets anders terecht, een soort buurthuiskamer. Niet een heel wijkgebeuren want dat is te groot, je moet iets hebben in een buurt, een ontmoetingsplaats. En die zou dan eigenlijk in alle buurten zou daar één moeten zijn waar mensen gewoon kunnen aankloppen maar ook elkaar kunnen ontmoeten en elkaar. Nou, dan kom je vanzelf ook op een gegeven moment dat mensen elkaar gaan helpen, dat is gewoon een vervolg daarvan. En we hebben het daar al vaker over gehad, bij Beter Voor Dordt. En ik wil dus even meegeven dat wij dat een heel belangrijk punt vinden om die ontmoetingsplaatsen ook inderdaad te realiseren. Ik heb begrepen dat er een pilot is ...

De voorzitter: Mevrouw Jager, wilt u even terug naar het onderwerp? Want dit is een ander onderwerp.

Mevrouw Jager: Dit is punt 36.

De voorzitter: Ja, maar huiskamers in de wijk is echt wel wat anders.

Mevrouw Jager: Nou, er staat ontmoetingsplaats. Ik heb begrepen dat er een pilot is in Sterrenburg en ik zou de resultaten daarvan heel graag op een gegeven moment willen zien. En daar laat ik het even bij.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Portier, ja, dat had ik beloofd.

De heer Portier: Voorzitter, ik heb een aantal opmerkingen over het rekenkamerrapport. Laat ik om te beginnen zeggen dat ik daar heel blij mee ben en dat ik hoop dat dit aanzet gaat worden tot toch een flinke verschuiving in het beleid. Dan heb ik een paar kanttekeningen bij het rapport. Dan kijk ik vooral even naar het prachtige tabelletje op pagina 10, waarin zeg maar de mensen die op zoek zijn naar een woning wat ze zich kunnen veroorloven afgezet worden tegen het aanbod. En er wordt gesproken over de beschikbaarheid van woningen voor verschillende doelgroepen. Nou, het is heel duidelijk dat mensen met een heel laag inkomen, dat die niet terechtkunnen in een woning van zeg maar een particuliere huurwoning of überhaupt in een koopwoning. Maar het is niet zo dat mensen die heel veel verdienen zeg maar per se in een woning moeten wonen van boven de 400.000 euro. Dus feitelijk is de beschikbaarheid van woningen voor de hogere inkomens groepen, van waar ze voor in kunnen wonen, eigenlijk veel groter. Nu kun je met een inkomen van een ton in het jaar niet in een sociale huurwoning wonen maar er zijn best wel hele leuke woningen misschien te vinden voor 350.000, zeker als je alleenstaand bent als veelverdiener. Dus wat dat betreft is de situatie eigenlijk nog iets schever dan hier wordt aangegeven. Een tweede kanttekening die ik wil maken is dat dit nog steeds is op basis van het woningmarktonderzoek vanuit de RIGO. Waar ik al vaker kanttekeningen mee heb gezet omdat die niet gaan kijken naar de feitelijk beschikbare woningen, de feitelijk beschikbare wachtlijsten. Maar omdat zij met een niet gepubliceerd model allerlei berekeningen loslaten op een landelijke enquête en daaruit concluderen wat dan de behoefte en de beschikbaarheid van woningen zou zijn. Zo kwamen ze in 2016 inderdaad tot de conclusie, terwijl toen al enorme wachtlijsten waren en mensen geen woningen konden vinden in de sociale sector, toen zeiden ze: nou, er zijn nog steeds voldoende huurwoningen. Dus wat dat betreft denk ik dat de situatie nog weer iets schever is dan ook hier aangegeven staat. Een laatste kanttekening die ik wil maken is van de zogenaamde onverwachte ontwikkelingen, mevrouw Jager zei er ook al wat over, die er geweest zouden zijn. Er wordt gesproken over de mensen die vanuit zeg maar de psychiatrische inrichting, die nu op zoek moeten naar een woning. Over het gesloten zorghuis en waardoor mensen nu in hun eigen woning moeten blijven wonen. Dus zeg maar een derde van de mensen komt met urgentie in een woning terecht, dat het ontzettend lastig is, ik heb wel eens naar die voorwaarde gekeken, om überhaupt een urgentie te krijgen, toch een derde die met urgentie in een woning terechtkomt. Ja, het zijn allemaal dingen die naar mijn idee allang voorzien hadden kunnen worden en die al veel eerder van een bijstelling van het beleid hadden moeten leiden. Maar goed, laat ik blij zijn dat er toch een groeiende meerderheid blijkt te zijn voor een bijstelling van het beleid. En laten we daarna deze verkiezingen met een nieuw college en een nieuw programma goed werk van maken. Daar wou ik het bij laten. Dank u wel, voorzitter.

De heer Noldus: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Een vraag aan de heer Portier. U begon het betoog met blij te zijn met het rapport. Nou, dat deel ik natuurlijk van ganser harte. En ook te zeggen dat u hoopt dat het leidt tot bijgesteld beleid. Terwijl ik juist ook teruglees is dat zeg maar het beleid an sich en de kaders moeten gaan leiden tot forse verlichting op de woningmarkt, mits de realisatie daar ook op gepaste wijze op volgt. Aan u dan ook de vraag: als u nou zo blij bent met het rekenkamerrapport, deelt u dan ook niet de conclusie dat vooral de realisatie van het huidige beleid vaart moet krijgen in plaats van dat er een nieuw woonbeleid, nieuw kader daarop meegeven? Wat is daarop uw beeld?

De heer Portier: Een aantal opmerkingen daarover. Het beleid is sowieso al, dat was over vele jaren dat er een compensatie zal zijn van de vele gesloopte en verkochte huurwoningen. Dus dat, ook als het volledige beleid uitgevoerd zou worden, dan zitten we niet alleen nu maar ook over vier jaar, ook over acht jaar en ook over tien jaar nog met een enorm tekort aan betaalbare woningen. En ik kan het nog wel iets uitbreiden, niet alleen een tekort aan sociale huurwoningen maar ook een tekort aan betaalbare particuliere huurwoningen, als die huurprijzen zeg maar niet op de een of andere manier aan banden gelegd worden door beleid, ook met een tekort aan betaalbare koopwoningen voor de middengroepen. Ja, eigenlijk voor bijna alle inkomensgroepen behalve de aller allerhoogste inkomens, zal er dan een tekort aan woningen zijn, bij een voortzetting van het huidige beleid. Dus behalve dat er veel meer sociale huurwoningen moeten komen, er moet ook werk gemaakt worden van maatschappelijk gebonden eigendom, nadenken hoe je met erfpachtconstructies zeg maar de financieringslasten omlaag kan brengen voor koopwoningen. Er moet een breed beleid komen om woningen betaalbaar te houden voor alle Dordtenaren. En doorgaan met dit beleid, zelfs als het volledig uitgevoerd gaat worden, zal naar mijn idee niet genoeg zijn. Daarbij is nog even de vraag: maakt dit college echt wel werk? Want we hebben inderdaad besproken over 10 procent sociale huurwoningen erbij. Ja, als u gaat kijken naar wat er allemaal links en rechts in de stad gebouwd wordt, is maar zeer de vraag of zelfs dat gehaald wordt.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, een korte opmerking daar nog over. De heer Portier haalt en dan veel bij met het niet allemaal aspecten die ook uit het rekenkamerrapport komen maar wel akte van de reactie.

De voorzitter: U hoeft daar niet op te reageren hoor.

De heer Portier: Ik hoor niet een vraag dus ik ...

De voorzitter: Nee, precies. Ja. Nee, en u was al vrij uitgebreid in het beantwoorden van de vraag van de heer Noldus. Mijnheer Tabak.

De heer Tabak: Dank u wel, voorzitter. Het RKC-rapport geeft duidelijk en heldere adviezen. Wij kunnen ons daarin ook vinden in de woorden wederom van de heer Van der Meer. We worden wel weer met de neus op de feiten gedrukt. We zien dat er veel duur gebouwd is en inderdaad echt te weinig goedkoop en we hopen dat die achterstanden ingehaald worden door het nieuwe college. Dan kort naar de

seniorenwoningen, welke verwachtingen geven we daarin eigenlijk naar de stad? In de vorige raadsvergadering hadden we het nog over studentenwoningen en nu hebben we het weer over seniorenwoningen. Dan moeten we toch onszelf ook in de spiegel kijken en kijken: hoe kunnen we dit nou op een veel meer integrale manier bekijken en samenvakken? Nu bespreken we het steeds als losse onderdelen. Wat zouden we beter moeten doen met elkaar? Als we naar de seniorenwoningen kijken dan is het beleid van de gemeente nog steeds: zo lang mogelijk thuis blijven wonen. En dat staat in schril contrast met wat we willen: goh, hoe kunnen de senioren wat kleiner gaan wonen zodat er huizen vrijkomen? Hoe gaan we dit beleid aanpassen?

De heer Struijk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Een letterlijk citaat uit het rapport uit die brief dat is: over het algemeen wonen ouderen naar tevredenheid in hun huidige woning en verhuizen ze pas op het moment dat ze vanwege gezondheidsredenen niet langer in de woning kunnen blijven. Wil D66 zachte of harde drang uitoefenen om dit te veranderen?

De heer Tabak: Voorzitter, D66 wil absoluut geen dwang uitoefenen maar we krijgen uit de stad ook wel een ander beeld van mensen. Heel veel mensen willen graag kleiner gaan wonen maar er spelen eigenlijk drie dingen daarin wat het lastig maakt. Eén: de huizen zijn niet beschikbaar. Twee: als mensen verhuizen naar een kleinere woning heeft dat vaak grote financiële gevolgen. Nu wonen ze in een huis waar de hypotheek misschien bijna afgelost is en dan hebben ze straks een huur van 1000 a 1200 euro in de maand. En veel senioren zouden wat graag in woongroepen willen wonen waar een soort ondersteuning is, die is nu ook niet beschikbaar. Dus hoe kunnen we dat met elkaar als speerpunt maken ook? We zien eigenlijk dat elke leeftijdsgroep, elke doelgroep zijn eigen dynamiek heeft in het wonen en hoe kunnen we daar nou in voldoen als gemeente? En als laatste, ook nog een oproep denk ik aan het college: hoe trekt het college op samen met andere gemeenten in deze problematiek? We zien natuurlijk best wel dat dit niet alleen in Dordrecht speelt maar in veel meer gemeenten. Hoe kunnen we daarin nu van andere gemeenten leren en hoe kunnen we nu samen optrekken om de problematiek aan te pakken? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Nogmaals dank ook richting de rekenkamer voor het heldere en duidelijke rapport. Zoals ik net bij mijn interruptie aangegeven, is daarin terug te zien en te lezen dat als we op de eerder gezette ambitie invullen en we ook echt een forse verlichting op de woonmarkt geven. Realisatie blijft echter achter, vooral ook in de ook eerder vandaag benoemde goedkope segmenten. We zien als we kijken naar de stad en ook als we kijken naar de ontwikkelingen van de afgelopen periode, dat niet iedere ontwikkeling, en die discussieer hebben we hier ook vaker gehad, 100 procent gelijk is qua verdeling en niet op iedere ontwikkeling kun je de verdeling van de Woonvisie plakken. Maar uiteindelijk is het wel de bedoeling dat we binnen die ambitie van 11.000 woningen om en nabij de taartpunten uit die Woonvisie

gaan realiseren. Dan moeten we dus ook echt een beentje bijtrekken. En we zien ook terug in de cijfers dat het vooral in de sociale huur zit om die 2000 woningen in planvoorraad te krijgen waar echt nog een achterstand is en in de goedkopere koopwoningen. Waarbij we ook in andere updates ...

De heer Van der Meer: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, een vraag aan de heer Noldus: hoe komt het toch dat die achterstanden vooral in deze categorieën plaatsvinden steeds? Tot nu toe is in de toelichting daarop steeds heel erg ingezet op het idee van doorstroming, er moeten dure woningen gebouwd worden, dan komt het wel op gang. Nu constateert ook de heer Noldus dat er toch nog steeds tekorten blijven. Wordt het inderdaad niet tijd om afstand te nemen van dat idee van doorstroming als het belangrijkste mechanisme om de woningmarkt op orde te krijgen en te concluderen dat er echt ander beleid nodig is waardoor er meer maatregelen genomen moeten worden voor die goedkopere categorieën?

De heer Noldus: Ja, voorzitter, op zich heldere vraag en tegelijkertijd niet helemaal een terechte conclusie. Ik denk als je kijkt naar de huidige Woonvisie, zeker de dure woningen en dit is ook even over senioren, kom ik zo meteen op, is het verhaal van doorstroming nog steeds onverminderd, misschien nog wel belangrijker, onderdeel geworden van het hele proces. Tegelijkertijd zie je dat we ook in die Woonvisie ook op sociale huur, ook op particuliere huur in de goedkopere koop aantallen hebben benoemd, percentages eigenlijk, is altijd ingewikkelder, hebben benoemd om te realiseren. Nou, dat zijn wat ons betreft nog steeds zaken die we moeten realiseren. We constateren hier dat de realisatie achterblijft. Dus een antwoord op uw laatste vraag: wat ons betreft is bijsturing in de uitvoering binnen de huidige kaders in de planvoorraad nodig en niet zozeer een nieuwe Woonvisie of nieuw beleid daarop. En als we dan kijken ook naar, en daar wou ik net dat sprongetje naartoe maken, optimalisering van de samenwerkingen. U heeft het ook over sociale huur, daar is de afgelopen periode veel over gedaan. We hebben er eerder ook informatiebrieven over gehad. Er zat vandaag ook bij de stukken reactie op de motie. Er is gewerkt, wordt gewerkt aan verkorte processen, slagkracht met partners in de markt en de woningcorporaties. We zien daarin echt een instrument wat opgetuigd wordt. Invulling gevend aan ook een van de adviezen die de rekenkamercommissie daarop meegeeft.

De heer Portier: Voorzitter?

De voorzitter: Ik weet niet of mijnheer Van der Meer al zijn antwoord volledig had.

De heer Noldus: Hij keek heel tevreden.

De voorzitter: Want dat was even de interruptie.

De heer Van der Meer: Ja maar dat is mijn gewone gelaatsuitdrukking maar ...

De voorzitter: Nee, nee, maar ik wil voorkomen dat mijnheer Van der Meer nog geen antwoord heeft terwijl u dan alweer ertussen zit, mijnheer Portier. Dus ...

De heer Van der Meer: Nee, mag ik nog één vervolgvraag stellen, de heer Noldus zegt in feite: de Woonvisie is prima maar hij is helaas niet helemaal goed uitgevoerd. Daar komt het eigenlijk op neer. En mijn vraag is: wat zijn nou de factoren, de mechanismen die ervoor gezorgd hebben dat juist in die segmenten waar we het nu over hebben, die tekorten zo hoog zijn? Heeft dat toch niet iets te maken met de visie die wij, die dit college op de ontwikkeling van de woningmarkt heeft? En is het niet nodig om toch die visie wat visionairder te laten zijn en beter te laten aansluiten op de uitdagingen die er op dit moment liggen?

De voorzitter: Daar kan mijnheer Noldus heel kort op antwoorden.

De heer Noldus: Het zou in theorie kunnen. Nou, om met het eerste punt te beginnen. Kijk, ik heb niet gezegd dat de uitvoering van de Woonvisie niet goed is. We hebben de Woonvisie bepaald tot 2030, we zitten nu op dit moment in 2022. Ik heb gezegd in de uitvoering moeten we een beetje bijtrekken op een aantal segmenten. Dat er verschillen ontstaan is niet heel gek want uiteindelijk ga je door de periode heen bepaalde plangebieden ontwikkelen. En daar zit niet overal, wat ik zei, de precieze verdeling van de Woonvisie onder. Dus dan zie je als bijvoorbeeld grotere ontwikkelingen, ik noem even Amstelveen als voorbeeld maar zo zijn er een paar, dat je dan scheeftrekt. Daarom de oproep: zorg dat we niet in 2030 maar ook eerder een beetje bijtrekken op de rest. En je ziet ook, en dat is wel een oprechte vraag die ik heb ook over de sociale huurwoningen, we krijgen daar af en toe nog wat wisselende cijfers. Soms zijn we in 2030 op het punt waar we willen zijn, in andere staatjes lijkt dat in 2000, even uit mijn hoofd, 2025 weer te zijn. Nou, volgens mij is dat een stap, een punt om met elkaar een stap te zetten. We hebben die Woonvisie niet voor niks neergezet, daar zijn wij voor de hele uitvoering daarin en ook niet voor alleen het hoge segment. Wat dus in deze debatten wel eens verweten of aangemeten wordt, waar ik me dan ook niet helemaal in herken.

De heer Portier: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, ik constateer echter zelf dat er inderdaad zaken achterblijven in het lagere segment en in het sociale segment. Bent u niet achteraf blij met het amendement van het CDA om 15 procent op de Middenzone te bouwen?

De heer Noldus: Ja ...

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, ik voel me aangesproken.

De voorzitter: Ja, u krijgt alleen nu het woord niet. Mijnheer Noldus krijgt het woord.

De heer Oostenrijk: Ja, het CDA wordt genoemd dus ja dan, dat kan de heer Noldus niet voor ons vertolken.

De heer Portier: Nee, het was een vraag aan de heer Noldus of hij niet achteraf blij is ...

De voorzitter: Precies.

De heer Portier: ... met uw amendement om toch 15 procent sociale huur meer te bouwen.

De voorzitter: Juist. Dus mijnheer Noldus gaat beantwoorden.

De heer Noldus: Ja, nou, voorzitter, om daar terugwerkend, om daar ook naar te kijken. Als je nou ziet dat die ontwikkeling ook mede daardoor ook wel weer een andere koers is gegaan en ook wel wat risico en discussie heeft opgeleverd ook met de uitvoering, ja, durf ik niet te zeggen dat het met 10 procent hetzelfde pad was gelopen. Er zijn nu in ieder geval meer woningen in die categorie, dat is één ding wat zeker is. De angst, en dat ook een reactie van het college was, dat gaat de planvorming raken of dat gaat de realisatie daarvan raken. Nou, wij hebben dat natuurlijk wel gezien in de discussie die achteraf daarover is ontstaan in de businesscase en de looptijden van de huur. Ik heb daar nu niet een technisch inhoudelijk argument op of dat nou beter of minder zou zijn. Het heeft in ieder geval extra woningen in deze prijsklasse opgeleverd, dat is evident. Nou ja, evident, het was ook overigens een minimum dus wellicht had er anders ook hetzelfde aantal ingezet overigens. Wat mij betreft, voorzitter, spring ik over naar een ander instrument dat door de rekenkamer wordt genoemd. Opkoopbescherming hebben we als raad een verstandig besluit genomen die in te vullen dus wordt op korte termijn aandacht aan gegeven. Wat we verder zien ook in de realisering van goedkope koopwoningen, en ik durf even niet meer te zeggen wie daar nou net iets over had, maar in de plannen van de Spoorzone wel wellicht op wat langere termijn voor het hele gebied maar voor het eerste gebied hebben we een subsidie landelijk weten binnen te halen om juist op die goedkopere koopwoningen te kunnen realiseren daar. Wat ons betreft een hele belangrijke stap om een paar honderd woningen in die prijsklasse daar te kunnen gaan realiseren. En terwijl ik dat zeg springt mijn notitie weg. O ja, een vraag richting de rekenkamer, ze zijn er vanavond gekomen, dank daarvoor, leuk jullie ook hier te zien. Dank u wel, voorzitter. Ja. In het rapport wordt aangegeven dat categorie woningen tot twee ton sterk is afgenomen. Dan denk ik, ja, nogal wiesde want de afgelopen acht jaar zijn die prijzen in de markt landelijk gezien met 66 procent gestegen. Dus dat is op zich denk ik logisch. Maakt het ook het vergelijken door de jaren heen lastig. Dus logisch zou dan wat ons betreft zijn om bijvoorbeeld NHG als grens te nemen of wellicht de woonlasten daarin. Want ergens anders in het rapport worden woningen van 300.000+ als dure woningen betiteld. Nou, dat hangt er maar net af, dan is dat of een mening of prijs dat iets duur of goedkoop is, is altijd een abstract ding.

De heer Van der Meer: Voorzitter?

De heer Noldus: Dus dat maakt het in het rekenkamerrapport wat ons betreft soms lastiger te interpreteren.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, die NHG-garantie of bedrag, dat is natuurlijk een mooi bedrag en dat zal best kloppen met de gemiddelde stijging van de huizenprijzen, maar dat klopt natuurlijk niet met de financieringscapaciteit van de mensen waar we het nu over hebben. En daarom ervaar ik het gemakshalve even opschuiven van tweeënhalve naar drieënhalve ton als wat nog betaalbaar is als meer boekhouden dan recht doen aan de belangen van de groepen waar we het nu over hebben. Hoe denkt de heer Noldus daarover?

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dan de Woonvisie nog even verder uit te diepen. Nee, ik herken wel wat de heer Van der Meer zegt en uiteindelijk is financieringsbehoud één ding, woonlasten aan de andere kant is een ander ding. Met de huidige lage rente is drieënhalve ton aan woonlasten wellicht een stuk lager dan je een tijd geleden voor een stuk goedkopere woning met een hogere rente weer had. Dus er zijn verschillende manieren om naar te kijken, dus duur of goedkoop is ofwel een mening of altijd wel relatief aan iets anders. Dus, maar uw opmerking over financiering is natuurlijk een terechte maar daar gaan we hier niet over.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, interruptie graag.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ik snap helemaal dat woonlastenverhaal, in die zin dat dat niet het probleem is. Nee, hoe kom je in aanmerking voor een hypotheek om tot dat gunstige plaatje van woonlasten terecht te komen? En nogmaals, daar gaan wij als gemeente niet over maar het is wel het probleem van velen die dus niet in staat worden gesteld om laten we zeggen op hun manier te kunnen wonen.

De heer Noldus: Ja, nee, voorzitter, ik herken die zorg en want ik zei natuurlijk, daar gaan we niet over. Tegelijkertijd spreek ik ook veel starters, jongeren die zich, die een beetje schrikken van het feit, het bedrag wat zij uiteindelijk aan hypotheek kunnen krijgen omdat het uiteindelijk ook afhankelijk is voor een deel van de rentestanden. Dus het staat er ook niet helemaal los van. Maar laten we daar vooral geen gesprekken over voeren hier, wat je eigenlijk met je hypotheekadviseur zou moeten voeren.

De heer Oostenrijk: Maar voorzitter, ik snap het hele verhaal van de heer Noldus maar zolang we die woningen niet bouwen helpen we die mensen in ieder geval niet. Als we nou even kijken op, u had het straks over pagina 10, een keurig tabelletje. Op pagina 11 staat er ook een hele leuke, dat betekent dat dus van de koop onder de drie ton, daar is van de drieduizend beoogde woningen, is 86 procent niet in de harde planvoorraad. Van de koop tussen ...

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, dat hebben we wel allemaal kunnen lezen.

De heer Oostenrijk: Ja, maar ik ...

De voorzitter: Dus wilt u concreet een vraag stellen alstublieft. Want ...

De heer Oostenrijk: Het betekent nogmaals ...

De voorzitter: ... anders zitten we hier om één uur vannacht nog.

De heer Oostenrijk: Ja, het betekent nogmaals, en dan kom ik even terug op de opmerking van de heer Noldus in zijn betoog, hij had het straks over: we zijn in staat om dat integrale beeld telkens per locatie vorm te geven. Nee, dat zijn we dus niet in staat want we zitten telkens ad hoc over één locatie te beslissen welke type of welke prijsklasse woningen daar komt. Terwijl we dus dat integrale beeld niet hebben oftewel we lopen in die zin achter de feiten aan met als gevolg dat dus over die hele goedkope, die hele brede goedkopere huur- en koopsector, dat we daar achter de feiten aanlopen. Dat integrale beeld hebben we niet omdat ze namelijk niet in de harde planvoorraad zitten, dat is het probleem.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Oostenrijk: Nou, deelt de VVD dat beeld, dat we niet in staat zijn om al die woningen die niet in de harde planvoorraad zitten, om die dan ook voor doelgroepen te bestemmen?

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, die laatste vraag is wel denk ik een andere dan de opmerking die u maakt. Want ik ben mijn betoog begonnen met één, we moeten ...

De voorzitter: Graag antwoord op de vraag.

De heer Noldus: ... inlopen ...

De voorzitter: En niet op alle andere dingen.

De heer Noldus: Oké. Nou, iets wat niet op de harde planvoorraad is opgenomen om dat op doelgroepen te bestemmen, dat lijkt me denk ik dat je een stap overslaat. Wat ik heb gezegd: je kan niet op iedere ontwikkeling 100 procent de verdeling van de Woonvisie plakken, en op de aspecten waar we achterlopen in de harde planvoorraad is het zaak om een beetje bij te trekken. Volgens mij, zo interpreteer ik uw opmerking van zojuist ook, dat heb ik in het begin gezegd, dat herhaal ik nu hier. En ik weet daar niet hoe ik anders dan uw vraag kan beantwoorden daarin.

De heer Oostenrijk: Nou ja, in die zin, ik deel het woord, een beetje bijtrekken. Nee, twintig benen bijtrekken.

De voorzitter: Dat is een opmerking. Mijnheer Noldus, gaat u verder.

De heer Noldus: Dank u wel, voorzitter. Even denken, ik had een opmerking gemaakt, vragen gesteld over de omvang van de woningen, ik heb een opmerking gemaakt over

de Spoorzone. Ja, dan maak ik een sprongetje, voorzitter, over de woonvormen voor senioren. Want in onze stad is net als in heel veel andere steden behoefte aan dergelijke woonvormen. We hoorden natuurlijk als we de deuren langsgaan in Dubbeldam, senioren willen graag kleiner wonen, de heer Tabak had het er net ook over, maar wel dichtbij bekende voorzieningen in de door hen zo geliefde wijken. En we spreken zelf, en daar spreekt de brief overigens ook over, senioren die zich schuldig voelen om een eengezinswoning voor een jong gezin bezet te houden. En wat ons betreft ook een duidelijk signaal. Tegelijkertijd, en daar komt ook de discussienota eigenlijk wel op, een oplossing is niet eenvoudig en ook niet eenduidig maar we zullen wel met meerdere concepten deze groep senioren moeten gaan bedienen. De term knarrehofjes is genoemd, die lezen we ook terug in de discussienota. Dus we zien daar graag een verdere uitwerking voor. En ...

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Een korte vraag. Klopt het, mijnheer Noldus, dat de VVD dus een kleine verandering van beleid zou willen voorstellen van in plaats van dure huizen bouwen om doorstroming te bevorderen, nu vooral aantrekkelijke seniorenwoningen te bouwen om doorstroming te bevorderen?

De heer Noldus: Nee, voorzitter, niet. We hebben ook nooit gezegd dat we alleen maar dure huizen moeten bouwen of dat de enige oplossing is, doorstroming. Nogmaals, we zijn vanuit die Woonvisie met die hele verdeling, in de discussie en in debatten hebben we het vaak over die dure woningen gehad omdat daar, laten we heel eerlijk zijn, de grootste politieke verschillen dan over ontstaan in het debat. Het kan zijn dat in het debat daar het accent dan op ligt maar wij onderschrijven die hele Woonvisie. En voor doorstroming zit er zeker in de hogere prijssegmenten ook een bewezen praktijk-effect daarin, en het zit er ook in bij de woonvormen van senioren, lezen we terug, zien we terug, horen we ook. Dus voor ons betreft beide en er zijn meerdere stappen die daar nodig zijn. Als we naar die discussienota kijken zien we nog wel algemeen en zoekend. Als we verschillende artikelen lezen ook vanuit de andere publicaties landelijk en initiatieven die geland zijn, zien we veel leuke, mooie initiatieven waar we ook in Dordrecht ons voordeel mee kunnen doen. Dus ook daarvoor verdere planvorming hand aan de ploeg om daarmee aan de slag te gaan. Tot zover, voorzitter, een korte bijdrage.

De heer Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Stolk.

De heer Stolk: Ik had toch nog een vraag aan de heer Noldus en we hebben het steeds over huizen, dure huizen, goedkope huizen. Ik wilde eigenlijk aan Noldus vragen: de harde planvoorraad, als ik dus kijk dan zit daar heel veel dure woningen in, is de VVD bereid om daarnaar te kijken en om daar een switching in te brengen? Want als ik hier op de lijst kijk, ook bij tabel 4.1, dan is de koopwoningen boven de vier ton, hebben we nog maar 2 procent openstaande opgaven. Dus ik denk dat de opgaven tot 2030 tot woningen van een half miljoen tot een miljoen, dat we die wel gehad hebben en dat we dus nu moeten gaan kijken naar de goedkopere en ...

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, dank, voorzitter. Nou, of in die harde planvoorraad dan nog echt die wijzigingen zitten en of je die moet maken, weet ik niet. Ik heb al uitgesproken in het, hoe heet het, bij de Spoorzone komen honderden woningen die in het goedkopere prijssegment vallen onder andere door subsidie die we vanuit het land, vanuit het Rijk hebben kunnen krijgen. Wat ons betreft zetten we daar ook heel erg op in, beentje bijtrekken en per plan moeten we kijken wat de beste invulling is. Maar om nu in de harde planvoorraad te gaan schrappen in het hoge segment, lijkt me niet per definitie aan de orde. Tegelijkertijd zijn we heel blij, nog even als opmerking daarop afsluitende, dat we in deze periode de harde planvoorraad zo erg hebben laten doen stijgen dat in een aantal van die categorieën sprake is van voldoende planvoorraad om in ieder geval invulling te geven aan die ambitie. Want daar was aan het begin van deze periode bij verre geen sprake van.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, dank u wel. Ik probeer het echt heel kort te houden. Mijn dank uiteraard voor de rekenkamercommissie en ik heb dan direct ook een vraag aan hen. U heeft aanbevelingen gedaan, althans, conclusies. En één belangrijke conclusie mis ik en ik wil weten of u dat mij daarin kunt bevestigen. Eigenlijk geeft u aan: het college herziet dit beleid want dit werkt niet. Ik ben benieuwd naar uw reactie. Daarnaast, voorzitter, het fundament van onze Woonvisie dat dateert uit 2016. December 2016, kan ik me nog heel goed herinneren, hebben we een eerste discussie gehad in de gemeenteraad over de verdeling naar prijssegmenten. De basis van de Woonvisie was: we gaan bouwen naar de behoeften van onze inwoners en toekomstige inwoners vanuit het besef dat we die voorzieningen op niveau moeten houden, en dat zeggen wij nog steeds. Echter, voorzitter, realiteit is ook dat de wereld in een enorm rap tempo is veranderd. Eigenlijk datgene wat we altijd hebben geuit, dat we bouwen voor onze huidige inwoners, gezien de huidige cijfers, redelijk hebben losgelaten. Dat heeft een feitelijk gegeven, nog vrij recent, ik meen halverwege vorig jaar hebben wij de prijssegmenten zoals we die ooit eens hebben vastgesteld, tot drie ton verhoogd naar 325 omdat we de prijzen hebben geïndexeerd. Dit jaar zal er wederom een indexatie plaatsvinden, dus de prijs gaat minimaal naar drieënhalve ton.

De heer Noldus: Voorzitter? Vraag aan mijnheer Gündogdu.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, u zegt: we hebben het principe dat we bouwen voor onze eigen inwoners losgelaten. Hoe rijmt u dat met het uitgangspunt dat 75 tot 80 procent van de nieuwbouw in onze stad bewoond wordt door mensen die vanuit Dordrecht komen. En je ook terugleest dat een deel van de mensen die niet uit Dordrecht direct komen, terugkeerders zijn na bijvoorbeeld een studieverblijf of iets dergelijks. Hoe rijmt u dat dan met elkaar?

De heer Gündogdu: Ja. Nou, dat is heel eenvoudig uit te leggen. Ik heb met een aantal makelaars gesproken, ook met NVM zelfs contact opgenomen. Gegeven is, heel eenvoudig, modaal inkomen in Nederland is om en nabij 38.000 euro en in Dordrecht verdient een werkend gezin, één persoon is 34.000 euro. Zelfs twee keer model slaagt er niet in om een fatsoenlijke woning te kopen want immers, wij hebben in ons beleid al vastgesteld dat ons minimum ondergrens van de middeldure koopwoningen begint bij 325.000 euro en dat kan je bemachtigen mits je dus twee keer modaal verdient. Hoeveel Dordtenaren verdienen twee keer modaal? Waarom hebben wij altijd gezegd: wij gaan bouwen in beginsel voor onze eigen inwoners. Wat we nu feitelijk zien, de grote doelgroepen die eigenlijk langs de lijn blijven kijken, dat zijn de jongeren, starters en senioren. Die groepen, daarvan hebben wij altijd gezegd, die gaan we als eerste bedienen maar dat is dus feitelijk niet gebeurd, daar slagen wij momenteel niet in. Wat heeft het dan voor zin om met deze constatering vast te houden aan een visie die zijn oorsprong vindt in 2016, tot de horizon reikt naar 2030, waarvan we nu al weten dat er netto de afgelopen vier jaar 958 woningen zijn toegevoegd aan het bestand. Wij laten eigenlijk zien dat we een enorme tekortkoming hebben richting al die bewoners die een huis nodig hebben in deze stad. Dus voorzitter, concluderend, het is een opgave voor het volgende college maar dit beleid is vanuit onze optiek eigenlijk niet meer staande te houden. Eenvoudigweg, wij zijn er voor doorstroming en doorstroming kan je voor elkaar krijgen door doelgroepen te selecteren die nu het hardst zijn getroffen en op zoek zijn naar een woning, en dat zijn senioren en starters, laten we daarmee beginnen. Vervolgens, voorzitter, over senioren gesproken, nog een belangrijke uitdaging is: heel veel senioren die wij spreken die willen graag in hun eigen wijk wonen. Maar wij hebben natuurlijk in de Structuurvisie voor de hele stad bepaald dat als we het hebben over hoogbouw, wat relatief goedkoper is dan laagbouw, dat hoogbouw in veel wijken niet meer mogelijk is. Dus ik ben benieuwd hoe wij de vraag van al die senioren, althans, diegene die in een flat willen wonen en gelijkvloers willen wonen, dat gestalte willen gaan krijgen met de huidige Structuurvisie? Nou, dat wilde ik even meegeven, voorzitter.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, een vraag aan de heer Gündogdu.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: De heer Gündogdu weet even goed als anderen hier dat niet alle wijken dezelfde mogelijkheid hebben, territoriaal grond laten we zeggen, grondplekken om iets te bouwen, om laten we zeggen utopie neer te zetten dat in iedere wijk alle mensen in hun eigen wijk kunnen wonen. Dus we moeten wel even realistisch zijn dat we goed in beeld moeten krijgen waar de opties zijn en daar heel scherp op in te zoomen. Maar dat is iets anders als dat je dus veronderstelt dat dat automatisch in elke wijk kan. Is dat de heer Gündogdu met mij eens?

De heer Gündogdu: Voorzitter, wat dat betreft helemaal eens met mijnheer Oostenrijk. Ik probeer alleen maar aan te geven dat dit gewoon een gegeven is. Degenen die wij spreken, en misschien hoort u dat ook, die willen bij voorkeur in hun eigen wijk wonen. Maar ja, daartegenover staat, de realiteit is, in heel veel van die wijken is hoogbouw hoger dan een X aantal meters niet mogelijk. En hoe rijmt dat met de wens van de

bewoners en de feitelijke situatie dat wij in de Structuurvisie hebben vastgesteld. Dus het is wel zo dat we met die behoefte van die bewoners wel ergens naartoe moeten om daar hen wel een bepaalde invulling aan te geven.

De voorzitter: Oké.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, nog één keer, een Structuurvisie is niet in die zin allesbepalend over de vraag in welke wijk hoeveel verdiepingen, als het gaat over hoogbouw, kunnen worden gebouwd. Dat vraagt precisiewerk, dat vraagt maatwerk. Want we zien in allerlei soorten wijken dat ook elke waar een plekje grond is, dat daar toch de mogelijkheid bestaat om daar zo optimaal mogelijk een aantal woningen neer te zetten. Dus we moeten niet die Structuurvisie zien als een ijzeren wet, nee, we moeten kijken naar mogelijkheden. En daar gaat het om.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Gündogdu: Ja.

De voorzitter: U had geen vraag, prima. Mijnheer Gündogdu, u was klaar.

De heer Gündogdu: Ik was klaar.

De voorzitter: Oké. Iemand anders nog? Nee. Dat komt mooi uit want ik ga niet na elf uur door dus de wethouder. Volgens mij zijn er niet veel vragen richting het college gesteld, meer richting een volgend college heb ik het idee. Er zijn in ieder geval wel twee vragen meen ik aan de rekenkamercommissie maar eerst de wethouder.

De heer Stam: Ja, er zijn inderdaad vrij weinig vragen gesteld dus ik zou nu kunnen zeggen van, bedankt. Maar ook, ik wil graag de rekenkamercommissie bedanken voor het rapport. De aanbevelingen hebben we aangegeven als college dat we die gaan overnemen. Er zijn wel wat politieke vragen gesteld, daar wil ik toch nog wel even kort op ingaan, met name over die sociale markt omdat dat ook met de woningbouwcorporaties in mijn portefeuille zit. De vraag was: heeft het college zich gerealiseerd dat er achterstand was en is op de sociale woningbouw bij hun aantreden? Ja, ik denk dat ik daar volmondig ja op kan zeggen want dat heeft u ook geweten. In de periode voorafgaande aan deze collegeperiode is er natuurlijk fors gesloopt op sociale woningbouw. En een van de problemen die daar is ontstaan is dat er eigenlijk geen nieuwe planvorming is gemaakt maar die sloop, dat is allemaal vooruitgeschoven. Ik heb al herhaaldelijk aangegeven, op het moment dat je nu die planvorming gaat doen vanuit een stand still, dan heb je een traject met elkaar te doorlopen van ongeveer vier, vijf jaar voordat je die planvorming tot uitvoering kan brengen. Nou, dat hebben we nu ingekort tot drieënhalf jaar. Dus die plannen liggen nu klaar en ik heb ook al herhaaldelijk aangegeven op plots waar die sociale woningbouw plaats gaat vinden. Nou ja, dat is dan een uitvoering die een volgend college ter hand kan gaan nemen dus die kunnen daar mooi met die resultaten gaan pronken. We hebben daar nu wel de weg voor opengezet. Daarnaast zie je natuurlijk ook in de differentiatie in de wijken die we willen, dat we de percentage sociaal die je zou moeten toevoegen, nog niet 100 procent

juist is. En die zou je op andere plekken goed moeten toe kunnen voegen want we hebben namelijk te maken met twee woningbouwcorporaties, één mag op eigen grond bouwen, twee heeft geen eigen grond en is afhankelijk van de grond die beschikbaar komt vanuit de gemeente of projectontwikkelaars. Daar heeft u de afgelopen periode heel fors over gesproken, je hebt daar op bepaalde plots gezien dat daar vanuit ontwikkelaars sociale woningbouw wordt gebouwd waarbij onze woningbouwcorporatie in participeert. Dus in die zin denk ik dat we goed bezig zijn om die sociale woningbouwachterstanden weg te halen. Neemt niet weg, als je kijkt naar de aanbevelingen vanuit het rapport van de rekenkamer, dat het natuurlijk altijd goed is om het beleid goed te evalueren en in ogenschouw te nemen wat je hebt afgesproken en wat je in de toekomst wil af gaan spreken, of je dan nog de juiste koers voert. En ik denk dat een college en elke politieke partij die hier aan tafel zit die mening wel deelt, en die deelt ook het college. Wij staan nog wel achter de Woonvisie, want we zien nog steeds dat onze woningvoorraad ongeveer voor 75, voor 70 a 65 procent bestaat uit een goedkoop woonsegment. Alhoewel de vraag tegenwoordig wel gerechtvaardigd is: wat is nu tegenwoordig goedkoop omdat de prijzen gewoon helemaal de pan uit rijzen. Maar ik denk dat het goed voor een volgend college is en een volgende gemeenteraad om eens goed met elkaar te kijken: wat is nu nog realistisch en wat moeten we doen? Maar ik sluit me wel aan bij de heer Noldus, de Woonvisie die we hebben neergelegd en waar u als gemeenteraad toch mee heeft ingestemd, brengen wij nog steeds tot uitvoering. En die duurdere woningen die worden inderdaad, zorgen voor verdunning in onze stad. En die sociale woningen die moeten nu goed toegevoegd worden om ook die mensen, onze eigen Dordtenaren een meer dan goeie plek te geven en daar zetten we nog steeds vol op in.

De heer Portier: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, de heer Stam zegt: het is nog steeds goed, de Woonvisie. Ja, een van de allereerste uitgangspunten van de Woonvisie, en eigenlijk zei u het, herhaalde u het ook een beetje: we hebben veel te veel goedkope en sociale huurwoningen. Staat u daar nog steeds echt achter?

De heer Stam: Ja, mijnheer Portier, voorzitter, volgens mij heeft u dan niet goed geluisterd naar mij. Ik ben mijn betoog, heb ik afgesloten met het feit: het is goed voor een college en voor een gemeenteraad of elke politieke partij om eens goed na te kijken of we de juiste koers nog varen. De Woonvisie die wij hebben vastgesteld en dit college ter hand heeft genomen, daar sta ik nog steeds achter. Maar misschien moet je op basis van alle bewegingen die er nu in de wereld zichtbaar zijn en ook in ons land, want het is een landelijk probleem, moeten we goed gaan kijken of die koers nog wel de terechte koers is?

De heer Portier: Ja, voorzitter, ik constateer dat de wethouder, ik zeg maar hij wil de kool en de geit sparen, de visie was goed maar we moeten hem toch aanpassen.

De heer Stam: Ja, voorzitter, ik voer niks anders als de door de gemeenteraad vastgestelde visie uit.

De voorzitter: Ja, oké. Dat was het, mijnheer Stam? Yes, oké. De reken ...

De heer Tabak: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Tabak.

De heer Tabak: Mag ik nog dan even, ik had ook nog iets gevraagd aan de wethouder, kort terugkomend misschien op dat het beleid is nog steeds van de gemeente om senioren zo lang mogelijk thuis te laten wonen met zorg, nu dat het is. Hoe zit de wethouder daarin? Wil die daarin het beleid een beetje gaan verschuiven zodat senioren die dat willen makkelijker kunnen doorstromen naar een eventuele seniorenwoning? En de andere vraag was: hoe trekt de gemeente op met andere gemeenten om zo snel mogelijk de woningproblemen op te lossen?

De voorzitter: Mijnheer Stam.

De heer Stam: Ja, voorzitter, ik denk, kijkende naar senioren, daar zijn de geluiden continu verschillend. De ene keer hoor je: senioren willen blijven wonen waar ze wonen. De volgende keer hoor je: senioren willen naar een levensbestendige woning. De andere keer hoor je: senioren willen niet weg want nieuwe woningen zijn niet meer betaalbaar. Dus ik denk dat het heel goed is dat we daar nog eens even specifiek naar kijken van wat nu eigenlijk de wens is van die senioren. Als ik gewoon kijk vanuit mijn portefeuille wat we aan ontwikkeling doen ten opzichte van levensbestendige woningen, dan zijn we met Woonbron in het gebied in Dordrecht-West, zijn we daar goed mee bezig om levensbestendige woningen te maken. Dat heb ik ook al eerder aangegeven. Dus wat dat betreft zijn daar doorstroommogelijkheden voor ouderen. Uw tweede vraag, landelijk, de woningbouwproblematiek is landelijk dus wij kijken ook heus bij andere gemeentes, hoe lossen jullie dit probleem op? Alleen de benchmarking is daar wel vrij lastig in. En we hebben natuurlijk ook regionale afspraken gemaakt met onze buurtgemeenten en die zijn al moeilijk genoeg om daar tot goede sociale afspraken te komen omdat niet iedereen, ja, die afspraken die dat we daar gemaakt hebben, ook wil uitvoeren. Dus dat verdient nog wel extra aandacht in de toekomst om dat te doen. Daar lopen wel allerlei onderzoeken door maar dat heb ik ook regionaal al aangegeven, onderzoeken zijn mooi maar daar bouw je geen huizen mee. Dus wij hebben wel op ons genomen om wat extra sociaal toe te voegen omdat die regiogemeentes niet meebewegen. En landelijk kijken we gewoon welke tendensen zijn er, welke mogelijkheden zijn er, welke bouwmaterialen zijn geschikt, hoe kan je snel bouwen. Nou, daar zijn we wel continu mee bezig.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Oostlander denk ik of mevrouw Sijbrandi.

Mevrouw Sijbrandi: Ja, voorzitter, u had het over twee vragen, er is in ieder geval één bij ons blijven hangen dus de tweede kunt u ons misschien helpen. De vraag van de heer Gündogdu.

De voorzitter: Er gaat vanzelf iemand piepen dat die geen antwoord heeft gehad.

Mevrouw Sijbrandi: Dat denk ik ook. Ja, helemaal goed. De vraag van de heer Gündogdu was eigenlijk kort gezegd, hadden wij nog een conclusie moeten toevoegen en die had zullen luiden: herzie dit beleid van het werk niet. Kort gezegd is het antwoord eigenlijk: als een conclusie had gemist hadden wij ons werk niet goed gedaan. Dus het korte antwoord is: nee, er mist niet een hele conclusie. Het iets langere antwoord is: wij hebben het ook toegelicht bij de presentatie van het onderzoek namelijk ons onderzoek gaat over beschikbaarheid en beschikbaarheid is de achterkant, is de outcome. Voor de outcome komt de output, daar kijken wij naar van, is de prestatie gehaald, zijn de plannen uitgevoerd conform planning? Nou, daar hebben wij gezien, deels is het achtergebleven. Maar wij moeten eerlijk zeggen, als we dat vergelijken landelijk dan doet Dordrecht het ten opzichte van landelijk niet heel erg slecht. Het klopt inderdaad dat het een landelijk vraagstuk is. Alleen wat we zien, we zien een aantal oorzaken waardoor toch de beschikbaarheid onder druk staat. Eén, en daar hebt u het in uw midden al een aantal keer over gehad: de planvorming is achtergebleven of de realisatie is achtergebleven bij de planvorming. Twee: ja, Dordrecht is populair, of misschien zijn andere regio's is het nog erger hier rondom heen, de behoefte is gegroeid. En drie: ja, prijsstijgingen, het werd al even genoemd, maar die hebben wel, die hebben niet alleen maar invloed op betaalbaarheid van woningen maar hebben natuurlijk ook invloed op beschikbaarheid. De heer Van der Meer gaf het ook al aan, het kan wel zo zijn dat prijzen stijgen en dat is ook gebeurd, maar om nou te zeggen dat inkomens gelijkelijk meestijgen. Nou goed, ik heb me daar verder niet in verdiept maar wanneer prijzen stijgen, wij komen daar nog op terug in deel drie van het onderzoek, betaalbaarheid van wonen, maar als prijzen van woningen stijgen komt de beschikbaarheid automatisch bijna ook onder druk te staan voor met name de lagere inkomensgroepen. Dus daarmee eigenlijk drie oorzaken waardoor beschikbaarheid aan de achterkant, hebben wij geconstateerd, toch onder druk staat, ondanks dat Dordrecht het ten opzichte van een aantal andere gemeenten goed doet. En tot slot, moet ik nog even toevoegen, er werd gerefereerd door u dat bepaalde groepen onder druk staan, dat het zou kunnen helpen een doelgroepenbeleid te voeren. Het is niet aan ons om daar een uitspraak over te doen, maar het is dan altijd wel goed om te kijken naar de verhuisketen. Als je aan de voorkant iets gaat toevoegen voor starters moet je aan de achterkant ook iets toevoegen aan het einde van de levensloop van de mens zeg maar in de ouderenwoningen. Dus volgens mij is dat mooi dat het vanavond ook werd geagendeerd gelijkelijk met dit onderzoek. En de tweede vraag hoop ik dat iemand mij nog in herinnering kan brengen.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Noldus: Voorzitter?

De voorzitter: Is er iemand die een antwoord mist op een vraag? Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Jazeker. Dat ging over de categorisering van de prijzen waarbij ergens de beschikbare woningen tot twee ton wordt benoemd, elders 300.000+ woningen als

dure woningen worden bestempeld, of daar die categorisering die gebruikt wordt op enigerlei wijze gestandaardiseerd is of kan worden?

Mevrouw Sijbrandi: Ja, ik zeg het uit mijn hoofd maar ik denk dat dat te maken heeft met een aantal standaardindelingen die inderdaad door RIGO en andere onderzoeksbureaus wordt benut. Ik zal dat nog nakijken. En twee is de link met de betaalbaarheid, wanneer de NHG stijgt wil dat niet automatisch zeggen dat mensen ook zoveel meer zijn gaan verdienen, dus daar zit druk.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Op het moment dat ik in mijn boekje keek zag ik inderdaad, vraag aan rekenkamer NHG. Ja, dus ik had hem wel, ik was hem alleen even kwijt. Ik ben net een dokter. Even kijken want we hebben nog één minuut. Ja, nou ja, goed, we moeten ... Dan doen we de volgende keer de vraag aan het college. Even kijken, kan het raadsvoorstel, want het zijn verschillende stukken, de vraag is even of 36 en 37 ter kennisname kunnen? Daar ga ik vanuit van wel. En 35, het woononderzoek op zich, de heer Van der Meer heeft een amendement aangekondigd, dat betekent dat het automatisch een bespreekstuk wordt. Vraag is wel of u er behoefte aan heeft om het te bespreken of dat u alleen, dat lijkt me wenselijker eigenlijk, dat er alleen over wordt gestemd.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, ik zou in dit geval toch de heer Van der Meer dringend willen verzoeken om daarvan af te zien. Want op het moment dat je, want het gaat alleen maar over een paar algemene besluiten die in dat voorstel verpakt zitten. Op het moment dat we, ja, ik zou zeggen, in de verleiding komen om nu allerlei subelementen eraan toe te voegen, dan doen we geen recht aan het moment waarin we dit nu bespreken omdat we één ding zeker weten, dit wordt het kernpunt in een volgend college.

De voorzitter: U zegt dus hameren. Prima. Twee voorstellen weer.

De heer Van der Meer: Mag ik daarop reageren, voorzitter?

De voorzitter: Natuurlijk mag dat, mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, ik begrijp dat op zich procedureel wel van de heer Oostenrijk maar inhoudelijk niet. Er ligt een voorstel om het college een opdracht te geven om de aanbevelingen van het rekenkamerrapport, zeg datgene wat uit het rekenkamerrapport naar voren komt en tot wijziging of aanpassing of aanscherping van beleid zou kunnen leiden, om daar een plan van aanpak voor te maken. Het amendement wat ik suggereer gebruikt een element uit het rekenkamerrapport waarin met name genoemde categorieën van woningen waar er te weinig voor zijn, waar die harde planvoorraad is achtergebleven, worden genoemd. En het amendement houdt in om het college in die opdracht om een plan van aanpak te maken, ook expliciet te laten kijken naar hoe de

achterstanden in die categorieën kunnen worden weggewerkt. Dat lijkt mij een directe gevolgtrekking uit het RKC-rapport en waarom zouden we die niet dan meteen ook meegeven.

De voorzitter: Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, ik weet even niet of het mogelijk is maar kijk na de verkiezingen krijgen we toch deze hele discussie weer opnieuw, kan dit voorstel dan ook niet aangehouden worden tot na de verkiezingen?

De voorzitter: Ik zie ineens allemaal blije gezichten. Dus dat kunnen we zo doen. Dan houden we dat aan en dan kan de nieuwe raad daar ... Ja, die kan het over doen, ja. Nou ja, goed maar ...

De heer Oostenrijk: Maar voorzitter?

De heer Van der Meer: Maar dat betekent dus, betekent dat dan dus dat het raadsvoorstel wat nu voorligt naar aanleiding van het rekenkamerrapport niet geagendeerd wordt. Oké.

De heer Portier: Maar voorzitter, ja, daar heb ik toch moeite mee. Ook al is het uit respect van dat rapport wat de rekenkamer heeft geproduceerd, heb ik er toch moeite mee. Dat gaat ook richting de heer Van der Meer, als ik even kijk naar aanbeveling drie, daar zit in feite impliciet zit daar hetgeen in wat de heer Van der Meer bewerkstelligt. Dus ik vind het in dit geval, zeker als het college heeft aangegeven dat ze alle aanbevelingen voluit onderschrijft, daar zit impliciet ook de aandacht in voor de heer Van der Meer. Dus ik vind het een beetje flauw om dit nu te verhuizen naar het nieuwe college als we eigenlijk allemaal vinden dat die aanbevelingen het waard zijn om uitgevoerd te krijgen.

De heer Tabak: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Tabak.

De heer Tabak: Zouden we misschien heel kort de wethouder kunnen vragen of die, wat mijnheer Van der Meer nu vindt, of die dat ook onderschrijft? Want dan hoeven we volgens mij het amendement helemaal niet in te dienen.

De voorzitter: We kunnen een poging doen. Mijnheer Stam.

De heer Stam: Jeetje, ik had net ingepakt. Ja, ik denk, ik sluit me wel aan bij de woorden van mijnheer Oostenrijk. Zo'n amendement, ik denk dat je dit kan vaststellen want de discussie over hoe je je plannen gaat vormgeven in een volgend college en de gemeenteraad, ja, die gaan toch gebeuren. En dan kan je dit wel aanhouden maar inderdaad, ik vind het wel een, hard gezegd, een soort minachting naar de rekenkamer, die hebben hier keihard aan gewerkt. Dus ik vind het vaststellen prima en in de volgende collegeonderhandeling en de gemeenteraad zal dit ongetwijfeld weer vier jaar

een issue gaan worden. Dus ja, ik denk dat het wel verstandig is om het rapport nu vast te stellen.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De heer Van der Meer: Voorzitter?

De voorzitter: Oké, niet allemaal tegelijk. Mijnheer Van der Meer eerst want dat is de aanstichter.

De heer Van der Meer: Nou ja, ik heb geen enkel probleem mee om dat rapport vast te stellen. In het raadsvoorstel wat voorligt wordt een opdracht aan het college gegeven. En nou kan de heer Oostenrijk het flauw vinden om dat door te schuiven naar na de verkiezingen, daar kan ik me iets bij voorstellen. Maar als we het niet doorschuiven naar na de verkiezingen, dan vind ik het flauw als de raad niet iets mag vinden van de inhoud van de opdracht aan het college. Dus het een of het ander, of we moeten kunnen praten over wat die opdracht aan het college is, of we moeten hem doorschuiven en dan zou je ook nog kunnen denken aan een amendement om de opdracht aan het college eruit te halen en dat inderdaad na de verkiezingen te doen. Maar ik vind het niet van een open discussie getuigen als je wel een opdracht aan het college wil geven en het flauw vindt als iemand daar een iets, een aanscherping van wil maken want dat is wat ik voorstel.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, ik hou dan toch nog even een heel kort pleidooi dat ik wil me aansluiten bij wat de heer Portier erover zei, dat lijkt mij het meest sjieke. Ik bedoel, het alternatief is dat je het huidige college die opdracht geeft, die doen er een strikje om en geven het aan het volgende college. Dus per saldo komt dat op hetzelfde neer als wat de heer Portier al voorstelde.

De heer Oostenrijk: Maar toch, voorzitter, ik vind het raar dat als wij als commissie eigenlijk, want ik heb nog niemand iets anders horen zeggen, wij omarmen de door het college omarmde aanbevelingen, dat wij niet het nu aandurven om diezelfde aanbevelingen ook laten we zeggen te omarmen, om het woord omarmen dan maar drie keer te gebruiken. Ik vind dat nogmaals van weinig respect tonen, zeker omdat we het met die aanbevelingen eens zijn. Wat is nu de reden om het niet aan te durven, jongens, het nieuwe college mag aan de slag met deze aanbeveling. Want anders dan zitten we in een niemandsland en niemand weet strikt genomen, formeel genomen dat we dus, of de raad het met deze aanbevelingen wel eens is.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, mijnheer Van der Meer wil gewoon iets aanscherpen in het voorstel wat er ligt. En dat is zijn goed recht om daar een amendement voor in te dienen.

De heer Oostenrijk: Ja, dat klopt, dat mag. Ik heb alleen maar verzocht om het niet te doen maar hij mag het.

De voorzitter: Ja. Dus.

De heer Van der Meer: Mag ik er nog één zin over zeggen, er is geen enkele reden om afstand te nemen voor ons van de aanbevelingen van de rekenkamer, die omarmen wij ook, ik bepleit alleen een toevoeging daaraan. Daar is toch niks raars mee.

De heer Oostenrijk: Nee, ik heb in die zin liever een toevoeging dan er niets over vinden.

De heer Van der Meer: Prima.

De voorzitter: Heeft er iemand een dobbelsteen?

De heer Noldus: Ja, voorzitter, ik sluit me wel graag aan ...

De heer Portier: Voorzitter?

De heer Noldus: ... bij het voorstel en de inbreng van de heer Oostenrijk. En als de heer Van der Meer daar een toevoeging op wil doen. Ja, de heer Tabak had net een goed voorstel, of het college daar een toezegging op deed. Of die voldoende is gedaan, dat laat ik even aan de heer Van der Meer. Als we gaan richting een amendement, de vorige raadsvergadering ben ik goed bevallen. Ik verwacht niet een heel groot amendement, ik zou eerst een reactie van het college willen vragen en dan wellicht stemmen of mensen hier nog vragen hebben. Dan kunnen we hem denk ik kort en klein houden, is denk ik wat mij betreft een passende invulling.

De heer Portier: Ja, voorzitter?

De heer Van der Meer: Ik denk dat de discussie hier genoeg gevoerd is dus dat kan.

De voorzitter: Mijnheer Portier nog.

De heer Portier: Ik kan mij hier helemaal in vinden, dat wou ik zeggen.

De voorzitter: Oké. Is het voor de griffier nu duidelijk wat precies de bedoeling is? Dus hij gaat naar de raad van de 22e, het voorstel en mijnheer Van der Meer gaat een amendement indienen. Mijnheer Van der Meer geeft aan dat die een amendement in gaat dienen, mijnheer Oostenrijk, en dat is zijn goed recht. En mocht dat niet zo zijn, dan zijn we heel snel klaar met dit onderwerp dus dat is mooi. Goed, hij gaat er natuurlijk dan wel voor zorgen dat dat op tijd iedereen bereikt zodat iedereen zich daarop kan voorbereiden en dat we er in principe de wethouder over aan het woord laten en daarna gaan we stemmen. Laten we dat dan met elkaar afspreken. Goed. We zijn over tijd. Nou zijn er fasen in iedereen's leven dat dat erger is dan nu, hoewel ik had bedreigd dat we om elf uur zouden stoppen. Ja, nou ja, die zijn allemaal wat dat betreft over die tijd zeg maar in ieder geval. Even kijken, we hebben nog vragen aan het college. Dank aan de leden van de rekenkamercommissie, wel thuis.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: We hebben nog vragen aan het college en laten we die maar doen en niet volgende week maar we doen dat wel even snel. Dus daar moeten compacte antwoorden op komen. Er is nog een wethouder dus ja, ondanks dat die alles ingepakt had moet die het misschien dan toch uitpakken want ik denk dat de commissieleden wel antwoorden willen hebben. Mijnheer Kleinpaste als eerste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Ik zal het proberen zo kort mogelijk te stellen de vragen ook. De nieuwe brug naar landgoed Klein Amstelwijck in Dordrecht die eind vorig jaar klaar zou zijn, ligt er nog steeds niet. Ik ga niet met het vingertje wijzen maar zou wel van het college willen weten: wat is er te doen om te bespoedigen dat die brug die nodig is, er ligt nu een glibberige noodbrug, toch zo snel mogelijk komt en wat is er communicatief nog mogelijk om belanghebbenden helder te maken waarom die vertraging erin zit zodat ze dat een beetje begrijpen? Dan is een rechtszaak misschien overbodig.

De voorzitter: Mijnheer Stam.

De heer Stam: Ja, voorzitter, ik kan er kort en bondig over zijn. Er ligt nu een aanvraag voor de vergunning bij de OZHZ. Er wordt nog een derde toets gedaan door een bedrijf over het materiaal wat gebruikt moet worden voor de brug. Als daar een akkoord over is, en die verwachten we binnen nu, één a twee weken, dan zal de vergunning worden afgegeven en kan de brug worden vervangen.

De voorzitter: Oké. Kijk, zo snel kan het gaan. Mijnheer Oostenrijk, u heeft ook een vraag.

De heer Oostenrijk: Zelfs twee had ik er ingediend, voorzitter.

De voorzitter: Ja, maar eentje aan de heer Stam.

De heer Oostenrijk: Ja, goed, maar misschien heeft de heer Stam zoveel informatie dat die ze allebei kan beantwoorden. Dus we gaan weer even, we merken het wel. De eerste was, situatie aanleg waterbus Hooikade. Wat kan het college ons melden over de stand van zaken over het wegvallen van de Hooikade als halteplaats van de waterbus? In hoeverre is zij bereid gehoor te geven aan de vele duizenden ondertekenende petitie om dit alsnog te herstellen? En zo ja, wat betekent dat in tijd en financiën? Dat is de vraag ...

De voorzitter: Die vraag die gaat beantwoord worden door de heer Van der Linden. Stelt u uw vraag aan de heer Stam.

De heer Oostenrijk: O, die komt eraan. Oké. Ja, dat wist ik dus niet dus. De tweede is, bestrating aan de aanlanding aan de westzijde van de Prins Clausbrug. Op dit moment wordt een groot deel van de bestrating en andere zaken zoals het aangelegde grasveld aan de stadskant van de Prins Clausbrug te weten aan het einde van de Schuttevaerkade verwijderd. Kan het college toelichten wat de bedoeling is van deze werkzaamheden? Hebben deze werkzaamheden iets van doen met de afronding van het

project Prins Clausbrug? En zo ja, zijn de kosten hierin verdisconteerd zijnde begroot in het project? Zo nee, op welk besluit van de raad zijn de kosten van deze werkzaamheden gebaseerd?

De voorzitter: En u zei, daarstraks hoorde ik u fluisteren over iemand die ergens dichtbij woonde waar die een vraag over stelde. Mijnheer Stam.

De heer Stam: Ja, dank u wel, voorzitter. Hier kan ik wel antwoord op geven. De kade die onder de bestrating en het grasveld is versleten en is in hele slechte staat. Het kadeproject Noorderhoofd maakt onderdeel uit van de geprogrammeerde projecten vanuit ruimtelijke kwaliteit en wordt vanaf nu tot en met eind juni opgeknapt. De kadewerkzaamheden worden opgevolgd door de herinrichting van de buitenruimte. Hebben die dan iets te maken met de Prins Clausbrug? Nee, deze staan daar los van. De brug staat zelfstandig op eigen benen en het bleek niet mogelijk deze werkzaamheden onder te brengen bij de aannemer van de brug. Even kijken, zijn de kosten verdisconteerd in het project? Dat is dus ook nee. De kosten komen ten laste van de begroting van de kadeprojecten van de cluster ruimtelijke kwaliteit, dus die vervallen binnen de begroting zoals we die hebben opgesteld, ter vervanging en verbetering van de kades.

De heer Oostenrijk: Dus met zoveel woorden, het betreft een kadevernieuwing want dat kan je als leek nu niet constateren.

De heer Stam: Dat ligt wel ten grondslag en dat zult u de komende dagen gaan zien dat het wel te maken heeft met die kademuren.

De heer Oostenrijk: Oké.

De voorzitter: Mijnheer Van der Linde, goedenavond. Er is door de heer Oostenrijk inmiddels al een vraag gesteld die u waarschijnlijk al van tevoren heeft gezien met betrekking tot de Hooikade als halteplaats van de waterbus. Dus daar willen we graag een antwoord op.

De heer Van der Linden: Ja, dan hangt het er even van af hoe de vraag exact gesteld is.

De voorzitter: Nou, dan gaat mijnheer Oostenrijk hem herhalen, let op.

De heer Van der Linden: Kijk, dat dacht ik al.

De heer Oostenrijk: Dat doen we dan vrolijk nog een keer, voorzitter. Wat kan het college ons melden over de stand van zaken over het wegvallen van de Hooikade als halteplaats van de waterbus? En in hoeverre is zij bereid gehoor te geven aan de vele duizenden ondertekende petitie om dit alsnog te herstellen? En zo ja, wat betekent dat in tijd en financiën?

De heer Van der Linden: Ja, dank, helder. Nou, we hebben inderdaad twee weken terug zesenhalfduizend handtekeningen in ontvangst genomen, wat ieder geval duidelijk maakt dat dit ontzettend leeft bij een deel van de bevolking. We hebben het gesprek,

voeren we nu over wat er mogelijk is. Ik heb ook aangegeven, en ook collega Huizinga van Zwijndrecht heeft aangegeven dat wij ... Kijk, het doel is meer en beter gewaardeerd OV. En als dat op deze manier helpt, dan nemen we dat mee in de evaluatie. Dan heb je een ander verhaal dan wanneer blijkt, nou, het valt eigenlijk tegen. We hebben al afgesproken dat we in mei, wie we ook zijn, dat in mei de nieuwe raadsperiode een gesprek plaatsvindt met onder andere de exploitant aan tafel en daar kunnen we dan de ervaringen van de winterdienstregeling meenemen. Een ander punt is de zomerdienstregeling, daar zijn ook vragen over gesteld, daar verwacht ik zeer binnenkort met een reactie te kunnen komen. En zeer binnenkort is snel want vandaag zijn er een aantal artikel 40-vragen beantwoord en die komen eind van de week uw kant op.

De heer Oostenrijk: Toch nog een vraag ter toelichting: wat is de reden dat de wethouder verwijst naar eigenlijk de nieuwe raadsperiode? Omdat we weten ook dat er maandenlang een demissionaire status is. En het is maar de vraag als eind mei dat college een beetje in de steigers komt, of we dan natuurlijk keurig achter de feiten aanlopen. Wat is de reden voor het uitstel?

De heer Van der Linden: Nou, dit is geen uitstel. Kijk, Blue Amigo voert een dienstregeling uit, dat doen ze conform programma van eisen. Dat programma van eisen is drie jaar geleden besproken ook in deze raad en daar zijn heel veel reacties op geweest, dat is vastgesteld, dat voeren ze uit. Mocht je als individuele gemeente zeggen: hé, we zien dat je het uitvoert maar we willen iets anders, dan kun je daar natuurlijk afspraken over maken. En dan kan de vraag komen: is een individuele gemeente, of zijn gemeenten of is een regio bereid daar financiële middelen over te stellen? Mocht je constateren in dit geval naar de winterdienstregeling, hé, we hadden een heel goed idee met zijn allen want we gingen het zo doen, dat levert een beter OV op, dachten we, maar het levert minder goed OV op, dan kun je het gesprek in een constructie voeren en hoef je geen lokaal voorstel te doen, dan wordt gewoon die dienstregeling aangepast. Dat gesprek, hebben we afgesproken, gaan we in mei voeren. Dus dat is geen uitstel, dat is zo vroegtijdig mogelijk, net zoals we bij de bussen op het land doen zeg maar, met de Qbuzz-bussen, dat voeren we ver voorafgaand aan de nieuwe dienstregeling zodat je ook desgewenst aanpassingen kan afspreken wellicht.

De heer Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Stolk.

De heer Stolk: Een kort vraagje.

De voorzitter: Nou ja, u had geen vraag aan het college dus ...

De heer Stolk: Maar misschien mag ik toch een vraagje stellen?

De voorzitter: Ja, een vraagje graag, en een korte.

De heer Stolk: Begrijp ik hieruit dat als wij in maart of in mei een gesprek gaan voeren, dat het in ieder geval pas uitgevoerd gaat worden eind van het jaar of begin 2023?

De heer Van der Linden: Als het over de winterdienstregeling gaat wel. En dat is ook, kijk, dit heeft een positieve bedoeling, meer en beter gewaardeerd OV. En als het dat niet wordt moeten we het echt niet zo voortzetten wat mij betreft. Dan nog steeds kan het standpunt zijn, ja, maar we voeren de concessie uit zoals afgesproken maar dan heb je een ander gesprek. Maar ik denk dat dat een politiek gesprek waard is, ook in uw raad. Nou, net zoals we bij de Qbuzz dienstregeling hebben afgesproken, dan gaan we vroegtijdig, zo vroegtijdig mogelijk voordat de vervoerplannen worden afgestemd op '23 zeg maar, het gesprek over aan. Zo geldt het ook voor de waterbus.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Noldus, u heeft ook een vraag aan de heer Van der Linde.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Want bij de start van deze coalitieperiode hebben we ook duidelijke afspraken gemaakt over de groene golf op de Recklinghausenweg, Provincialeweg en Laan der Verenigde Naties. En terwijl het einde van deze raadsperiode nadert lijkt van de groene golf in de uitvoering nog geen sprake. En we doen ons best om als stad maximaal bereikbaar te zijn, op te treden tegen hardrijders. En op dit moment kregen we ook zelfs een reactie van een betrokken inwoner uit de Visserstuin die zelfs de tip deelde die daar rondgaat dat met 70 km/h op die weg over het algemeen de meeste stoplichten wel groen te halen zijn. En zijn dagelijkse irritatie over zijn route wordt gedeeld door duizenden andere gebruikers, ook op deze route in de stad. Dus de vraag is: wanneer maakt het college en de wethouder eindelijk waar de afspraken die in 2018 zijn verzegeld, en worden er goed werkende groene golven gerealiseerd op deze genoemde wegen? Want eerder, voorzitter, was daar het argument dat de werkzaamheden bij de N3 afgerond zouden moeten worden. Ondertussen hebben we de oprit bij Willemsdorp is feestelijk geopend dus daar kan het ook niet meer aan liggen. Dank u wel.

De voorzitter: Zo. Mijnheer Van der Linde.

De heer Van der Linde: Ja, heeft u wel opgemerkt dat de oprit bij Willemsdorp geopend is? Dat hoop ik toch wel. Nee, heldere vraag. Even om precies het coalitieakkoord te citeren, daarin is afgesproken niet zozeer dat we de groene golf terugleggen zoals die was of dat die beter wordt maar dat we onderzoek doen naar manieren om een vlotte verkeersdoorstroming te bevorderen. Het is toen zo opgenomen omdat de klassieke groene golf die je met zeg maar de ouderwetse VRI's hebt, nou ja, gezien de drukte op de weg, die werkt eigenlijk niet meer. Want je kan natuurlijk altijd zorgen dat een Provincialeweg of een Laan der VN, als je erop zit dat je dan door kan rijden, maar dat heeft meteen effecten op de haakse wegen die daarop uitkomen. Dus dan zet je eigenlijk toch een hele grote hoop van het verkeer vast. Wij zijn bezig om een programma op te starten, en daar hebben we ook al een aantal verkeersregelinstallaties op geïnvesteerd dus dat past bij de coalitieakkoordenafspraken, die noemen we iVRI's. Die zijn gekoppeld, dat zijn netwerkkoppelingen, ingewikkeld technisch verhaal. Tot nu toe was de gedachte met die iVRI's kun je veel beter sturen op een dynamische groene golf, afhankelijk van de capaciteitsvraag op de toeleverende wegen of juist op

bijvoorbeeld Laan der VN of Provincialeweg. Dat is nog heel erg ingewikkeld blijkt dus we zijn ermee bezig en die iVRI's moeten uiteindelijk de oplossing gaan geven. Maar zo simpel als dat we dachten dat het was, is het gewoon niet op het Dordtse wegennet. Dit is een heel kort antwoord, er kan veel meer bij. En ik zou willen voorstellen dat in een raadsinformatie brief te stoppen die u natuurlijk niet meer gaat behandelen. Maar ik kan ieder geval desgewenst dit als mondeling antwoord op schrift stellen zodat u ieder geval iets meer informatie heeft. Er is overigens wel degelijk op een aantal VRI's een zodanige aanpassing toegepast dat je een soort van groene golfeffect hebt. Maar het helemaal zo hebben zoals je het zou willen hebben, is met de huidige techniek niet mogelijk. Dank u.

De voorzitter: Zo.

De heer Noldus: Voorzitter, mag ik daar heel kort op reageren?

De voorzitter: Echt?

De heer Noldus: Nou ja, als het kan heel graag die toegezegde informatie daarin. De antwoorden leek te suggereren dat het is wat het is en niet beter wordt. En het laatste deel van het antwoord halen we hoop dat er toch nog verbetering te halen is. Dus daar houden we ons dan aan vast en zien de informatie graag tegemoet.

De voorzitter: Die groene golf, mijnheer Van der Kruijff die heeft daar denk ik twaalf jaar geleden, tien, elf jaar geleden voor gepleit en die zou er toen zijn. Volgens mij is er nog nooit een groene golf geweest dus het zou heel fijn zijn als, ja, nou ja, tussen twee stoplichten, maar het zou heel fijn zijn als daar ooit een keer wat van komt. Goed.

29. Termijnagenda commissie Fysiek

De voorzitter: Dan gaan we naar de termijnagenda en daarvoor geef ik het woord aan de commissiegriffier.

De heer Den Boer: Ja, dank. Na de vergadering van vanavond resteerde er eigenlijk maar drie onderwerpjes voor volgende week. Dat zijn de eerste wijziging van de havenverordening in combinatie met de rib over het steiger- en halteerplan, die komt als het goed is deze week heb ik begrepen, het bestemmingsplan locatie Oudland, vanavond over gesproken, en dan een klein stukje moerascipres bij Thureborgh. Dus de agenda is heel overzichtelijk dus mijn advies zou zijn, we starten gewoon om acht uur volgende week.

De voorzitter: Oké, ik zie blije gezichten, enzovoort. Dat is mooi.

Sluiting

38. Rondvraag

De voorzitter: De rondvraag? Niemand durft meer. Oké.

39. Sluiting

De voorzitter: Dan gaan we gezellig naar huis. Dank u wel allen.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 24 maart 2022.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff